

Dan žena je za nami

Takole, ko pripravljamo uvodnike, tu in tam slišimo: pa kaj pišemo, saj bo takrat praznik žensk, naših sodelavk že mimo. Torej naj pisanje ne bi bilo več zanimivo.

Žal, je za mene to najmanjši problem. Iz leta v leto smo že marsikaj napisali, povedali, načrtovali pravočasno. Pa se ni kar nič spremenilo.

Podobno velja tudi za Dan žena in vse tisto, kar ta praznik spremlja. Še najbolj dosledna je pri tem sindikalna organizacija, ki iz sredstev sklada skupne porabe vsako leto pripravi za naše sodelavke bolj ali manj posrečena darila. Nekaj šopkov nageljnov, čestitke, to pa je že kar vse. Ob tem pa pozabljamo na družbene probleme, ki niso le problemi naših sodelavk.

Naš kolektiv je pretežno ženski. Resda nimamo nočnega dela. Ob tem pa, kar pogledamo, iz leta v leto rastejo bolniški izostanki, tako do 30 dni, za 16%, v primerjavi s preteklim letom in nad 30 dni, za 8%, v primerjavi z letom 1981. Niti niso to velike številke, bi kdo menil. Toda to skupno pomeni kar 359.398 delovnih ur ali 44.929 delovnih dni. Koliko je to mesecev, koliko poprečno delavcev manjka pri delu vsak dan, lahko mirno računate naprej. Prepričan pa sem, da boste postali nemirni, ko boste ugotovljali, koliko to lahko vpliva na izpad dohodka, kot ugotavljamo v letošnjem poročilu o lanskoletnem poslovanju.

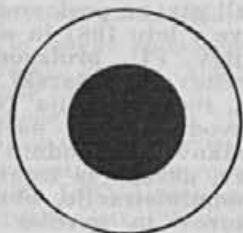
Najmanj kar čaka vse nas, zlasti pa strokovne službe je to, da ugotovimo, kje so vzroki za tak izpad. Nekateri so pri tem zelo samozavestni in menijo, da bomo z ukrepi stimuliranja prisotnosti (350 din mesečno) močno odpravili ta problem. To mišljenje je milo rečeno zelo preprosto, kajti takoimenovanih izostankov zaradi špekulacij je zelo malo. Če je takih pojavov kar 10% (v kar sploh ne verjamem), še vedno ne bomo rešili problema.

Podatki zahtevajo nekaj povsem drugega. Analizo delovnih pogojev, ustreznost razporeditve; ugotoviti kako je urejeno varstvo otrok, presoditi kako je s stanovanjskimi razmerami in še veliko stvari je.

Morda potem ukrep ne bo nagrada za prisotnost, temveč mnogo več; investicija v varnost in zdravje delavk in delavcev, hitrejše reševanje življenjskih problemov delavcev, organiziranje periodičnih pregledov, razvitejše socialno delo, ki ga sedaj praktično ni, in še marsikaj.

Vse to pa je pravzaprav tisto, zaradi česar se je v svetu začelo gibanje žensk za njihove pravice in zaradi česar sedaj praznujemo.

N. P.

ČIM PREJ ZAČETI Z DELOM

2. februarja se je sestel na 2. seji odbor za pripravo praznovanj 40-letnice osvoboditve Žirov.

Člani odbora so sklenili, da je potrebno čim prej začeti z delom odbora in komisij. Sekretarja odbora so zadolžili, da je sestavil predsednikom komisij posebno pismo, v katerem jih je pozval, naj čim prej oblikujejo svoje komisije in pripravijo programe dela. V marcu pa bi potem na skupnem sestanku vse te programe vskladili. Šele na osnovi izdelanih programov je namreč možno začeti iskati finančne možnosti in sredstva za realizacijo programa.

Na sestanku so med drugim poudarili še veliko vlogo, ki jo ima pri delu odbora finančna komisija. Domenili so se tudi, da bodo v okviru Žirovskih dni pripravili simpozij o zgodovini Žirov. Pogovorili se bodo tudi s klubom študentov Poljanske doline o sodelovanju v pripravah na praznovanje. V komisijo je potrebno vključiti čim več mladih.

Odbor si bo prizadeval, da bi v kraju do konca leta 1983 naredili čim več za naš kraj, ali pa vsaj začeli z nekaterimi deli. Možnosti za nove pridobitve je vsekakor dovolj, telefonsko omrežje, komunalna ureditev pločnikov, obnovitev dvorane DPD Svobode, dograditev osnovne šole, izgradnja blagovnice, zdravstvenega doma, pošte, poimenovanje ulic ...

Mišo Čeplak

DPO ocenile poslovanje

Družbenopolitične organizacije so se v sredini februarja sestale kar dvakrat. 16. februarja so komunisti najprej pregledali gradivo za občinsko volilno konferenco, nato pa skupaj z vodstvi ostalih DPO analizirali glavne poslovne odločitve v letu 1981 in sicer: ukinitve PU proizvodnje, usmeritev v smučarski program, reorganizacija TOZD Proizvodnja, dvig osebnih dohodkov proizvodnih delavcev, ukrepe za zmanjšanje administracije, obnovo prostorov in uvedbo tekmovalne službe.

Obravnava pravilnosti oz. nepravilnosti teh odločitev hkrati pomeni tudi razpravljanje o zaupnici glavnemu direktorju, kar je običajna stvar ob analizi zaključnega računa. DPO so ocenile, da so obravnavane usmeritve pravilne in so s tem dale politično podporo tudi glavnemu direktorju. Ob tem pa so opozorili še na nekatere težave, ki se pojavljajo v naši DO.

Povedali smo, da bomo več pozornosti morali posvečati raziskavi tržišča, preden se bomo za kakšno stvar odločili. Izpostavili so že vprašanje izdelave gojzer šivane obutve, za katero se ugotavlja, da je predraga. Odločitev o nadaljevanju oz. ukinitvi te proizvodnje bo, po izjavah vodilnih delavcev, padla v marcu.

Na področju povezave s surovinarji smo v Sloveniji šele na začetku poti, brez tega pa si v sedanjem trenutku ne moremo zamisliti dolgoročnega uspešnega poslovanja. Pogosto se prevečkrat sklicujemo na zunanje razmere, čeprav je pomanjkanje materialov tudi odraz naših notranjih slabosti.

Reorganizacija TOZD Proizvodnja je dobro zamišljena,

ni pa to le stvar 5-6 ljudi, ampak vseh, ki delajo na določeni liniji. Vzpodbuditi moramo vse ljudi, da sodelujejo v teh prizadevanjih, hkrati pa bi prepričali tudi morebitno negodovanje in slabo voljo.

Člani DPO so opozorili tudi na določena trenja, nesoglasja med posameznimi službami ali oddelki. Večinoma so pogojena z naravo dela, imajo pa tudi osebni značaj in zgodi se, da se včasih ne dogovorimo, kar bi se lahko.

Se večja težava pa je v tem, ker praktično pri ljudeh ni več zavestne odgovornosti za delo.

Ko so člani DPO razpravljali o dvigu OD proizvodnih delavcev, so poudarili, da je potrebno prepričati razne izkrivljene informacije, ki krožijo o tem. Če že v celotni družbi težimo za boljšim vrednotenjem proizvodnega dela, potem vsekakor ni prav, da bi dvigovali istočasno tudi grupe celotni proizvodni režiji.

Prav tako v naši družbi poteka akcija za zmanjševanje administracije, česar smo se lotili tudi v Alpini. Ugotavljamo pa, da akcija ne uspeva tako, kot je bilo načrtovano. Kje so vzroki za to? Ali v tem, da se je predlog izdeloval v preozkem krogu ali v tem, da bi DPO morale hitreje ukrepati in se poskušati vključiti že v pripravo predloga? Dejstvo je, da komisije in delavski sveti praktično na vsaki seji obravnavajo pritožbe delavcev na odločitve o premestitvah, oz. zahtevke za varstvo pravic delavcev.

Prav zato, da bi demokratizirali odločanje že pri sami sestavi predlogov, so DPO predlagale, da se vsaj enkrat mesečno sestaja razširjeni kolegij, ki bo obravnaval temeljne usmeritve in probleme v DO, sestavljali pa ga bodo

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Rezultati so bili lani kar ugodni; toda v našem delu je še veliko pomanjkljivosti

poleg vodilnih delavcev še sekretarji OO ZK, predsednik in sekretar konference sindikata, predsednik OO ZSMS ter predsedniki delavskih svetov.

Vodilni in vodstveni delavci morajo sproti obveščati DPO o vseh pomembnejših dogodkih z njihovega področja.

O problematiki v delovni organizaciji pa bo redno vsak teden razpravljal tudi politični aktiv.

11. februarja so komunisti, vodstva ostalih DPO, vodje samoupravnih delovnih skupin in predsedniki komisij samoupravne delavske kontrole analizirali rezultate po zaključnem računu za leto 1981. Žal je bila udeležba s strani vodij samoupravnih delovnih skupin skromna.

To pa istočasno tudi pomeni, da vodje samoupravnih delovnih skupin niso mogli o gradivu obvestiti delegatsko bazo in spet se bodo širile govoriče, »češ nismo bili obveščeni.«

Vsekakor bi se tudi vodje samoupravnih delovnih skupin morali zavedati, da njihova vloga ni le formalna, ampak lahko zelo velika, ob ne prevelikih naporih. Potrebno bo le sproti spremljati informacije, gradiva, ki jih bodo oz. so jim posredovana, sklicati konec malice kratek sestanek skupine in njihovo stališče mora delegat skupine v delavskem svetu tudi zastopati.

Na zborih delavcev smo 23. in 24. februarja sprejeli zaključni račun za leto 1981. Vprašanj je bilo malo, pohvaliti pa velja komisijo in predsednika komisije samoupravne delavske kontrole TOZD Proizvodnja Lojzeta Modica, ki se je dobro poglobil v poročilo in tudi zahteval pojasnila za stvari, ki mu niso bile jasne.

Na zborih delavcev smo izvolili tudi nova vodstva sindikata DSSS in TOZD Proizvodnja.

Novi IO OO sindikata DSSS sestavljajo:

Franci Mlinar
Franci More
Ivica Kosmač
Tone Eniko
Njeko Podobnik
Toni Žakelj
Angelca Jezeršek

V IO OO sindikata TOZD Proizvodnja pa bodo:

Vladimir Pivk
Stefan Gluhododov
Bojan Bogataj
Milena Krolnik
Janko Oblak
Majda Zorko
Milan Kopač
Boris Pečelin
Bernarda Zajc

V IO OO sindikata TOZD Prodaja so bili izvoljeni:

Stane Tušar
Martin Belentin
Drago Četojevič
Franjo Tolić
Žarko Čolić
Derviš Kadić
Janez Strel

S področja dela DPO dodajmo še, da je 18. februarja potekala v Skofji Loki občinska programska volilna konferenca ZK. Na njej so razpravljali o poročilu o delu v zadnjih 4 letih, obravnavali programske smernice za naprej, spremembe statutarnega sklepa občinske konference ZK ter tudi izvolili nove člane občinske konference ZK in komiteja.

V novem komiteju občinske konference je 9 članov, med njimi tudi dva Žirovca: Filipič-Pečelin Ida in Daniel Vehar.

Na sestanku družbenopolitičnih organizacij sta poslovanje v letu 1981 ocenila glavni direktor Tomaž Košir in vodja finančno-računovodskega sektorja Janez Bohinc

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Ob rob sklepov delavskih svetov

Delavski sveti so na svojih rednih sejah v začetku marca, oz. konec februarja obravnavali predvsem zahteve za varstvo pravice, ki so jih vložili delavci zaradi prerazporeditev, oz. delovnega razmerja v prodajalni. V vseh primerih so delegati zahteve zavrnil in potrdili sklepe komisij, v enem primeru pa o zahtevku še niso odločili.

Potrdili so tudi rezultate referenduma, 18. 2. in volitev v samoupravne organe.

Potrdili so regres za prehrano iz skupne porabe, ki se obračunava na 23 delovnih dni in sicer 35. - din na dan.

Glede na poprečje OD v gospodarstvu SRS v preteklem letu, ki znaša 11.153. - din je bil potrjen minimalni OD, ki znaša 6.134,00 din, odpravnina za vključno 20 let delovne dobe znaša 22.306,00 din, za več kot 20 let in tiste, ki so se upokojili invalidsko pa znaša 33.459,00 din.

Sprejeli so spremembe poslovnika o delu komisij za osebne dohodke in imenovali člane komisije za izvajanje zakona o združenem delu. Potrdili so tudi spremembo plana delovnega časa in sicer, da je 5. julij običajen delovni dan, čeprav je v delovnem koledarju pomotoma označen kot praznik. Ta dan pa bi bil dan solidarnosti v skladu z družbenim dogovorom. S tem bo 21. avgusta prosta sobota za izmeno A + DSSS in 28. avgusta za izmeno B, ki sta bili planirani kot solidarnostni.

Sprejeli so tudi poslovnik o delovanju zborov delavcev in delavskih svetov s predlaganimi pripombami.

Delavski svet TOZD Proizvodnja

je sprejel še Spremembe pravilnika o uporabi službenih vozil ter potrdil odpise zaradi reklamacij. Sprejet je bil tudi predlog komisije za odpis in odprodajo neuporabnih osnovnih sredstev. Komisija je ugotovila, da je potrebno predlagana OS demontirati oz. odprodati zaradi iztrošenosti, tehnološke neustreznosti za proizvodnjo, oz. zaradi opustitve določene proizvodnje. Nazadnje so delegati sprejeli še operativni taktični načrt protipožarne zaščite v obratu na Colu.

Delavski svet TOZD Prodaja

je poleg navedenega obravnaval še investicijo v prodajalno Titograd in po obravnavi so delegati soglasno sprejeli sklepe, da se poleg že vloženih

Na zboru delavcev smo ocenili, da smo lani kar uspešno poslovali

sredstev, izloči še nadaljnjih 4.800.000 din za plačilo v letu 1982.

Lokal naj se čimprej usposobi za prodajo vseh vrst obutve in športne opreme. Ob za-

18. februarja so potekale volitve v delavski svet TOZD Prodaja, delavski svet delovne skupnosti skupnih služb, delavski svet delovne organizacije, disciplinsko komisijo, ter komisijo samoupravne delavske kontrole.

Izvoljeni so bili naslednji delegati:

DELAVSKE SVET TOZD PRODAJA:

1. Zinka Treven
2. Janez Strel
3. Janez Arhar
4. Ivanka Likar
5. Stanislava Jereb
6. Anica Lipič
7. Željko Podgorelec
8. Franjo Tolič
9. Katarina Mašberg
10. Devad Karič
11. Jagoš Tanović

DELAVSKE SVET DELOVNE SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB:

1. Emir Ikič
2. Jože Justin
3. Silva Lahajnar
4. Majda Jesenko
5. Majda Pivk
6. Alojzija Selak
7. Alfonz Zajec
8. Anica Govekar
9. Milena Lukančič

SAMOUPRAVNA DELAVSKE SVET KONTROLA DSSS:

1. Vili Jesenko
2. Sonja Osredkar
3. Vida Balantič
4. Helena Kavčič
5. Julijana Peternelj

KOMISIJA SAMOUPR. DELAVSKE KONTROLE TOZD Prodaja:

1. Jožica Brus
2. Dragica Gajšt
3. Dragica Arko
4. Lidija Kobal
5. Matija Haistor

DELAVSKE SVET DELOVNE ORGANIZACIJE:

1. Anica Cokan
2. Nada Jereb
3. Ana Burjek
4. Drago Pavkovič
5. Gabrijela Pregelj
6. Zorika Jereb
7. Milan Jereb
8. Silvo Žakelj
9. Rafael Primožič
10. Marija Primožič
11. Mirko Vehar

ključku leta 1983 mora strokovna služba MPM pripraviti za TOZD Prodajo posebno poročilo o uspešnosti poslovanja prodajalne v Titogradu.

Nato so potrdili še spremembo plana investicij v MPM za leto 1982 in prodajne pogoje za sezono pomlad-poletje 1982.

Delavski svet delovne organizacije

pa je sprejel spremembe Poslovnika o delu komisij za osebne dohodke in potrdil predloge odbora za izobraževanje in razpise štipendij.

Delegati so obravnavali še stališče DPO o poslovnih odločitvah v letu 1981 in po obravnavi soglasno sprejeli sklep, da se sprejme stališče družbenopolitičnih organizacij o poslovnih odločitvah v letu 1981 in s tem daje zaupnico glavnemu direktorju DO, Tomažu Koširju.

Anuška KAVČIČ

Izvoljeni novi samoupravni organi

12. Alojzija Jereb
13. Ljudevit Sporiš
14. Marjana Modrijan
15. Sonja Simoniti
16. Jadran Rajčič
17. Josipa Pestotnik

DISCIPLINSKA KOMISIJA:

1. Nataša Demšar - predsednik
2. Marija Kastelec
3. Milan Oblak
4. Albin Mlakar
5. Ivanka Peternel
6. Hilda Demšar
7. Srečko Kavčič

ZUNANJA ČLANA:

1. Anton Erznožnik (Mizarsko podjetje Ziri)
2. Janez Krajnik (EGP Škofja Loka)

Uradna otvoritev hale na Colu

Odbor za pripravo proslave ob otvoritvi novega obrata na Colu je na svoji 1. seji 19. februarja odločil, da bo proslava ob otvoritvi obrata 27. aprila ob 10.00 uri.

Z otvoritvijo obrata bomo na najboljši možen način proslavili 10. letnico obrata Col, istočasno pa tudi 35-letnico ustanovitve Alpine.

V programu na proslavi bodo sodelovali pihalna godba Alpine, moški pevski zbor Alpine, moški pevski zbor s Cola in recitatorji.

Vsak član odbora je dobil konkretne zadolžitve, ki jih mora uresničiti do naslednjega sestanka.

Potrebno bo poskrbeti za vabila povabljenim, sestaviti natančen program prireditve, poskrbeti za propagandni material ipd. Člani odbora so se tudi dogovorili, da bo aprilski številka glasila »Delo - življenje«, ki bo izšla okrog 20. aprila, povsem posvečena 10-letnici Cola, 35-letnici ustanovitve Alpine in 20-letnici izhajanja glasila. Mišo Čeplak

dogovarjamo se - dogovorili smo se

Delavec – osnovni dejavnik

1. marca je bil občni zbor osnovne organizacije zveze sindikatov TOZD Prodaja. Ob sicer skromni udeležbi, saj praktično ni bilo nikogar iz žirovskega dela TOZD Prodaja, razen vodilnih funkcionarjev, je bila razprava vendarle izredno bogata.

V anketi je letos pripravljeno kolekcijo za jesen-zimo 82/83 ocenilo manj delavk kot lani, vendar so ugotovitve zanimive

Ze v poročilu je predsednik Ivo Likar omenil nekatere težave, ki so vplivale, da se delo sindikalne organizacije ni še bolj razvilo. Delavci v TOZD Prodaja so pač po vsej

Jugoslaviji; nekateri člani so z nerazumevanjem spremljali akcije vodstva; sodelovanje z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami je bilo v začetku dobro, kasneje pa je usahnilo. Tudi od nekaterih posameznikov, ki bi morali podpirati razvoj sindikalnega dela, so pričakovali več. Tudi medsebojno informiranje članov sindikata je prešibko, da bi lahko imeli odločilen vpliv na odločanje. Prvi korak pri tem pa je nedvomno storil Informator, ki letos izhaja za prodajalne vsakih 14 dni.

Vodstvo osnovne organizacije zveze sindikatov je ob vseh teh težavah vendarle zelo dobro sodelovalo z delavskim svetom tozda, zlasti pri planiranju, oblikovanju stališč in podobno. Manj uspešno je bilo sodelovanje s komisijami, zlasti s komisijo za delitev sredstev sklada skupne porabe in komisijo za delitev sredstev za OD, je bilo šibko. Razmeroma dobro so uspevale akcije ob Dnevu žena, Novem letu, sodelovanje z obolelimi delavci ipd. Ob vseh teh vprašanjih, ki se pojavljajo že dlje časa, je tudi program dela, ki so si ga zastavili, dokaj zahteven. Tako nameravajo sodelovati pri

oblikovanju srednjeročnega in letnih planov; pri snovanju samoupravnih aktov; pri tem zlasti z veliko pozornostjo pri delitvi sredstev za OD. Tudi sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami in delavskim svetom bodo namenili veliko prizadevanj. Nerešenih je še več stanovanjskih vprašanj, bolje bi bilo potrebno urediti letni oddih, omogočiti organizacijo športnih iger kot osnovo za medsebojno spoznavanje in sodelovanje.

Veliko pozornosti nameravajo posvetiti oživitvi samoupravnih delovnih skupin in boljši informiranosti, pri čemer naj bi bolj sodelovali tudi posamezni člani iz prodajaln. Zlasti so menili, da so informacije za odločanje preobširne ali prelabo pripravljene ali le v slovenskem jeziku, kar onemogoča oblikovanje stališč vseh.

Pri tem so se kritično ozrli tudi v preteklost in ocenili, da so bili postopki in reakcije nekaterih vodilnih na dejavnost osnovne organizacije sindikata sila neprimerni in so tako zavirali uspešno delo sindikalne organizacije.

N. P.

Kaj menite o sprotni inventuri

Sredstva temeljnih organizacij združenega dela in drugih koristnikov družbenih sredstev se stalno spreminjajo; npr. stalno se zmanjšujejo in povečujejo zaloge materiala zaradi porabe in novih nabav, spremembe nastajajo pri gotovih proizvodih (nova proizvodnja, prodaja); troši se drobnih inventar itd. Vse te spremembe spremlja odgovarjajoča dokumentacija, na temelju katere se v knjigovodstvu te spremembe evidentira. Iz tega bi lahko zaključili, da dejansko stanje odgovarja knjigovodskemu stanju. Vprašanje pa je, ali je res vedno tako. Brez dvoma ni, saj smo mi prič skraj vsakodnevnemu usklajevanju dejanskega in knjigovodskega stanja. Ne mislim razpravljati o vzrokih za ta navzkrižja, ampak hočem predvsem opozoriti na pogostnost le-teh.

Z zaključnim računom ugotavljamo stanje sredstev in virov sredstev ter rezultate poslovanja. Sestavijo se na podlagi knjigovodskih podatkov. Upoštevajoč načelo realnosti je potrebno uskladiti knjigovodsko stanje z dejanskim.

Torej, zaključni račun je treba sestaviti na temelju

knjigovodskega stanja, potem, ko je ta usklajen z dejanskim.

S tem uvodom sem nameraval poudariti spoznanje o potrebnosti in pomembnosti inventure, ki tako zajema popis vseh sredstev in virov sredstev.

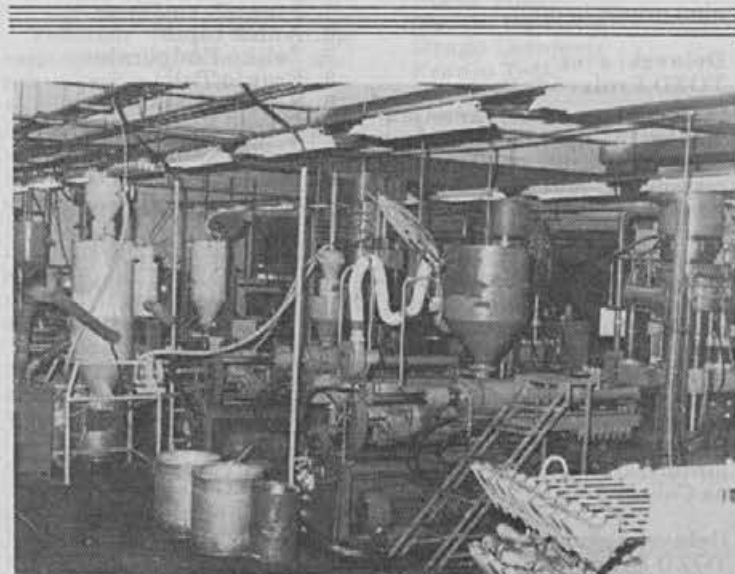
Zaradi statusne spremembe v naši DO je bil popis po stanju 31. 12. 1981, v prodajalnah pa so dolžni opraviti popis na ta dan zaradi obračuna prometnega davka.

Pri popisu v TOZD in DSSS je sodelovalo precejšnje število tričlanskih komisij. Kljub novoletnim praznikom, je bil popis opravljen dobro. Tudi ni bilo ugotovljeno večjih odstopanj dejanskega od knjižnega stanja, razen morda pri končnih izdelkih. Ugotovljeno je bilo tudi nekaj pomanjkljivosti, ki se vlečejo že leta nazaj in tako vsako leto dobijo mesto v inventurnih zapisnikih. Tako je npr. z nekaterimi skladišči, ki so vse preveč prehodna, osnovna sredstva pogosto potujejo po delovni organizaciji, ali izven nje, brez vednosti gospodarja ali brez prave dokumentacije. Še posebne zmešnjave nastajajo ob se-

litvah, zlasti pri drobnem inventarju in osnovnih sredstvih. Inventura je dobra priložnost za preverjanje organizacije, smotrnosti in discipline dela. Res pa je, da inventura sama po sebi teh problemov še ne rešuje, zato se tudi iz leta v leto vlečejo nekatera neresena vprašanja.

Morda bi veljalo razmisliti o kontinuirani (sprotni) inventuri, saj bi se tako s tovrstno problematiko srečevali pogosteje in bi bilo tudi pri odpravi problemov in nepravilnosti gotovo več uspehov.

Tone ENIKO

Kako čimbolje izkoristiti prostor in urediti delovne pogoje?

Kako ustvarjamo

Več sodelovanja

V nizu razgovorov z manjšimi delovnimi enotami je danes na vrsti razvoj pancerjev, ki sicer sodi v okvir linije pancerjev, če upoštevamo novo organiziranost TOZD Proizvodnja.

V razvojno-pripravljalni službi (RPS) pancerjev je zaposleno skupaj 10 ljudi. Glavne dejavnosti so razvoj zunanega dela čevlja; to je šal, manšet in drugih sestavnih delov. Drugi del pa predstavlja razvoj izdelave notranjega dela čevlja, pri čemer gre seveda za kom-

bolj ukvarjal z normami za zunanje dele čevlja, Pavle Žakelj pa z normami za notranje dele čevlja...

Vodja RPS Tone Tavčar nam je med drugim še povedal:

Letos izdelujemo večinoma samo vzorce, od tega delno v proizvodnji, nove pa vse izdelujemo v okviru RPS. Poprečno izdelujemo okrog 100 parov po modelu; to je takoimenovana potniška kolekcija. V okviru tega tehnolog že dobiva podatke za redno proizvodnjo, tako da niti ni treba, da za vse pripravljamo poizkusno proizvodnjo.

Za forme, ki jih delamo doma, lahko rečemo, da ni veliko popravkov; več je popravkov na tistih formah, ki jih delajo zunaj. Ob vsem tem imamo še vedno težave z vrhunsko kvaliteto. Mislim, da smo sposobni le za izdelovanje obutve druge in tretje kvalitete, če upoštevamo cene.

Pri vseh teh zahtevnih opravilih naj omenim še, da imamo velike probleme z repromateriali, ki so večinoma iz uvoza. Na primer, za zaklopke se je oglasilo že več možnih domačih proizvajalcev, vendar rezultata doslej še ni.

V zvezi s samim oblikovanjem (designom) še to: oblikovalec ne napravi vsega dokončno; druge sestavne dele, od osnutkov in vsega ostalega, izdelujemo doma. Poleg tega pa velikokrat popravljamo tudi osnovno formo. Ob tem velja povedati, da za novosti, ki smo jih sposobni izdelati doma, ni posebnega posluha, da imamo celo težave z izdelovanjem prototipov.

Tako lahko rečem, da na »čistem razvoju« pri nas ne dela nihče, saj imamo vsi to le

poleg svojih rednih delovnih zadolžitev. Čeprav nimamo posebnih možnosti vpogleda v novosti v svetu, smo doslej izdelali že veliko manšet in sestavnih delov, pri katerih zunanji oblikovalec sploh ni sodeloval. Tu imam v mislih Polaris, Jupiter, itd.

Bernard Kavčič je modelir zunanjih delov čevlja:

Moja dolžnost je, da pripravim izdelavo manšet v orodjarni in to celo serijo. V ta okvir sodi tudi kontrola odlitkov. Prilagoditi je treba posamezne dele, da jih je možno sestaviti, saj vemo, da je pri

različnih šalah to zelo različno. Določim tudi debeline po vsej površini šal, kasneje še navodila za izdelavo žigov, emblemov, poliranih površin, smer gumbov, signacijo za zaklopke in drsne robove. Pripravi je treba vse številke na šale in določiti lego; določiti proporce in podobno.

Med osrednje težave lahko štejejo pri tem predvsem to, da ne morem vedno kontrolirati odlitkov, preden gredo v proizvodnjo. Ob tem so včasih v orodjarni tudi nedosledni, kljub natančnim navodilom.

Nadaljevanje na 6. strani

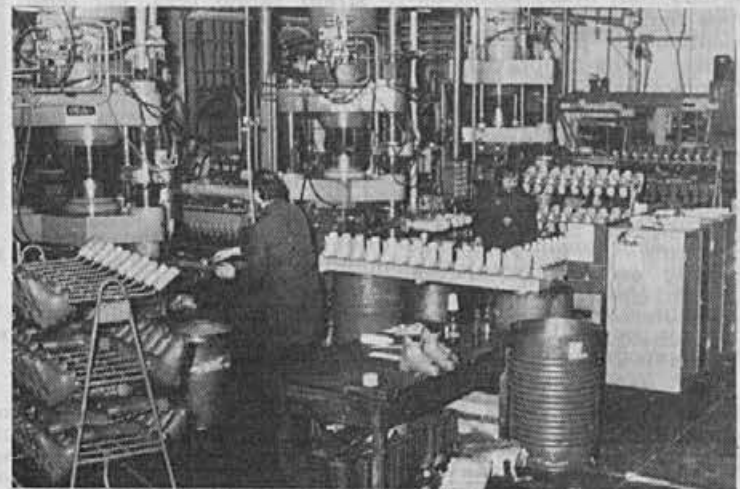
Lojze Žakelj – vodja skupine modelirjev za notranje čevlje

pletno modeliranje, izdelavo prototipov in kontrolo le-teh. V RPS morajo tudi določiti materiale za brizganje, barve in vse to tudi naročiti, če je potrebno. Isto velja tudi za naročanje zaklopk in vseh drugih sestavnih delov. V okviru RPS bo sedaj organizirana tudi izdelava kalkulacij, pri katerih bodo sodelovali: Cecilija Lukančič, Tone Mlakar in Pavle Žakelj, pri čemer se bo Tone Mlakar

Tone Tavčar in Bernard Kavčič v RPS pancerji

Selitve v plastiki

Glavna dela pri selitvi strojev v plastiki so že opravljena in proizvodnja je stekla

Nova tehnološka razporeditev proizvodnje smučarske obutve je dokončno oblikovana. Tako je po tem planu začrtana tudi selitev strojev in ostale opreme, katero ta čas tudi izvajamo.

Prostor, v katerem je tekla proizvodnja PU izdelkov, je bil izprazen. Pripravili smo nova priključna mesta za vodo in elektriko. Polovica tega dela hale je bilo prepleškano. Napravljeni so odprtine za okna, da bi tudi v tem delu bila dnevna svetloba. Vendar tega v sedanjih vremenskih pogojih ne moremo dokončati. Takoj, ko bo temperatura dopuščala, bomo dokončali in v okna vgradili stekla.

V drugi polovici hale pa je prav tako predvideno pleskanje, prilagoditev razsvetljave novim zahtevam, to je šivalnici, polaganje parketa in montaže predelne stene na sredini hale.

Ta dela bomo nadaljevali takoj, ko preselimo še stroje PLASTAK, za katere trenutno pripravljamo priključke na podestu, tako za elektriko, kot tudi za hladilno vodo.

Problem v hali, kjer smo selili je še prezračevanje, katerega bo nujno treba rešiti. To je v teku, zbiramo ponudbe za projekte, katere bomo dobili v nekaj dneh.

Vseh del pri selitvah verjetno ne bo mogoče opraviti pred zaključkom kolektivnega dopusta, ker je v rednem delovnem času nemogoča preseleitev traku iz šivalnice.

Upamo, da bo z predvidenimi selitvami za nekaj časa rešena problematika tehnologije, ker so dela v zvezi s tem izredno zahtevna in nevarna, posebno še pri premeščanju velikih strojev GBF in LÖTUS, za kar nimamo ustreznih dvigal.

Način, s katerim smo to opravljali doslej, je izredno nevaren tako za ljudi, ki to opravljajo, kot tudi za delovanje strojev to ni najbolje. Vsa opravila, ki so vezana na selitve, razumljivo zahtevajo tudi določene stroške. Ocena za samo selitev vključno s preureditvijo prezračevanja, parketom, pleskanjem, predelno steno v hali bivše plastike predvidevamo na okrog 500 starih milijonov.

Anton Žibert

Kako ustvarjamo

Več sodelovanja

(Nadaljevanje s 5. strani)

Seveda pa se je že večkrat zgodilo, da so v orodjarni izdelali vse izredno dobro, da ni bilo treba popravljati niti debelin. Vse je pač odvisno od ljudi, njihove usposobljenosti in natančnosti.

Tone Mlakar:

Ukvarjam se s tehnologijo zunanega dela čevlja in s kompletiranjem ostalih dodatkov, kot so steljke, pakiranje, itd. Med drugim seveda tudi z normami. Tu sem še malo časa in zlasti z normiranjem še nimam posebnih izkušenj. Za tehnologijo pa lahko rečem, da mi gre kar dobro. Pri tem je seveda tudi nekaj problemov; med temi – izrabljene forme, medtem ko je za vsak nov artikel treba pripraviti novo tehnologijo s kompletno tehnično dokumentacijo, ustrežno pripravo, primernimi stroji za izvedbo celotnega postopka, ki bo čimhitrejši in kvalitetnejši. Pri tem seveda tudi kontroliram samo izvajanje tehnoloških predpisov in poskušam reševati vse sproti. Največ težav je bilo zaradi pomanjkanja zaklopov, tako da pride v proizvodnji včasih do hitrih preobratov.

Lojze ŽAKELJ: vodja skupine modelirjev za pancerce

Tu razvijamo notranje čevlje, izdelujemo vse, od kolekcij do poizkusnih serij za proizvodnjo in seveda vse to tudi tehnološko obdelamo.

Spremljamo redno proizvodnjo do konca in ugotavljamo pomanjkljivosti, ki se pojavijo. Zelo pogosta težava je slaba goba za oblažinjeno, vložki za jezike, ki so neustrezne oblike, neustrezne debeline gobe in podobno. Pri tem je seveda najhujše to, da proiz-

vajalci posameznih materialov sploh ne upoštevajo naših zahtev. Tako kvaliteta kot ustreznost niha tudi do 30%, pri čemer izdelovalci raznih materialov vsaj za nas nimajo lastnega razvoja, oz. delajo le po naših napotkih. Trdim, da so pri vzrokih za slabo kvaliteto v zadnjih sezonah na prvem mestu neustrezni materiali in šele na drugem mestu neodgovorno delo. Seveda pa tudi sodelovanje v delovnem procesu ni vedno najboljšo. Pripombe o posameznih pomanjkljivostih, razen v redkih primerih, prihajajo z zamudo, zato so tudi naše reakcije včasih prepozne. Velik problem predstavlja tudi kontrola v dislociranih obratih, na eni strani zaradi tega, ker posameznih vrst obutve niso veliko delali in bi morali več pozornosti posvetiti uvajanju delavcev, na drugi strani pa zaradi oddaljenosti, saj se včasih zgodi, da določene delovne postopke opravijo na lastno pobudo, vendar neustrezno.

Menim tudi, da bi posebno pri obutvi z višjimi cenami, morali bolj paziti na kvaliteto in ne toliko težiti le za količinami. Tudi transport polizdelkov je v naši tovarni slab. Skatle so neustrezne in če se čevljev med transportom zguba, tak tudi ostane. Sicer pa mislim, da smo z novo organizacijo postavili temelje za boljše delo, posebno še, če nam bo uspelo zaokrožiti posamezne linije v enem prostoru.

Še enkrat bi poudaril dejstvo, za katero mnogi ne vedo – neustrezni materiali. Proizvodnja že čaka in včasih zavestno odločimo, da izdelava določene obutve steče, čeprav vemo da materiali ne ustrezajo. Seveda tega ne odločimo sami, temveč v sodelovanju z vodilnimi delavci – ko pa je treba odgovarjati, ni nikogar, ki bi prevzel odgovornost.

Pavle Žakelj: tehnolog in normirec za notranje čevlje

Dekadni plan je osnova za moje delo. Tu je treba pripraviti vse, od razvoja, do proizvodnje. Pri tem je treba izdelati opise materiala in določiti čase za prirobovalnico in šivalnico. Določiti je potrebno tehnološki postopek, to se pravi vse delovne operacije za šivalnico in prirobovalnico. Največ dela pa je s sekali, ki jih izdelajo po mojih navodilih. No, pri vsem tem je seveda pomembna tudi kontrola izvajanja. Poskušam vsemu slediti čimbolj neposredno in sproti ukrepati.

Z drugačno razporeditvijo, to se pravi s tem, ko smo po

novem, tisti ki delamo v istem procesu skupaj, smo nedvomno napravili korak naprej. Tako se lahko sproti vse skupaj dogovorimo. Res pa je, da je moralo preteči veliko časa, da smo to dosegli, saj sem že prej to dostikrat predlagal, pa sem bil grobo zavrnjen. Na žalost je pač tako, da nekateri preveč uveljavljajo svoja stališča...

Upamo, da ste spoznali vsaj v grobem osnovne naloge tistih, ki pripravljajo proizvodnjo pancercev. Njihove uspehe in težave s katerimi se srečujejo. To je lahko osnova za dogovaranja za še boljše in usklajeno delo, pogostejše in sprotne sodelovanje.

N. P.

Dlje od svojega nosu

Sredi februarja se je sestala komisija za izbor kolekcije. Kot vse kaže, je ta oblika našega dela postala zelo uspešna, kar kažejo tudi rezultati v prodaji. Poslovodje in drugi strokovni delavci TOZD Prodaja, ki tvorijo to komisijo, so ugotavljali, da je izredno pomembno, da sami na sejnih in druge ugotavljajo med drugim, katera kopita bodo uporabljena v bodoči sezoni, katere so druge modne težnje v svetu, tako po barvi, vzorcu, gornjih delih, kakšni materiali bodo uporabljeni, predvidene oblike peta, konic in še niz drugih dejavnikov. Prav tako je za komisijo važno, da ve, katera obutev se je v pretekli sezoni prodajala slabše.

Skratka, splošna ugotovitev je, da komisija ne more biti odvisna le od informacij, ki naj bi jim jih posredovali modelirji in menili so, da je treba tudi v prihodnje omogočiti celotni komisiji ogled sejmov, kjer je možno dobiti ustrezne informacije.

»Za to«, so menili člani komisije, »sredstev ne smemo omejevati, saj je od tega odvisen poslovni uspeh tovarne«.

Sicer pa menijo, da se je v zadnjih sezonah sodelovanje med prodajo in proizvodnjo precej izboljšalo. Tako proizvodnja že bolje in sproti upošteva sugestije iz prodaje, kjer se napake šele prav pokažejo. Prav zato je tudi reklamacij v zadnjem času občutno manj.

Za prihodnje pa si člani komisije predvsem želijo, da bi bila obutev za sezono jesen-zima 1982/83 izdelana iz takih materialov, kot je bila predstavljena komisiji za izbor, in da bo tudi kvaliteta ustrezna.

Če bo to doseženo, menijo, bo prodaja brez dvoma uspešna, saj je kolekcija zelo obetajoča.

Na koncu še morda mnenje o oblikovanju kolekcij. Ze leta in leta smo odvisni od zunanjih modelirjev, ki nam oblikujejo večino naših izdelkov. To seveda stane.

Ob tem pa prav tako že najmanj deset let govorimo o usposobitvi naših lastnih strokovnjakov. Trdim, da je bilo v teh letih v Alpini že veliko nadarjenih ljudi, ki bi se ob primernih pogojih v nekaj letih razvili v vrhunske strokovnjake za modeliranje. Toda do tega ni prišlo, ker nikomur nismo prav zaupali ali pa je bila vmes celo nevoščljivost...

Čas v katerem živimo, terja tudi taka razmišljanja in tudi dejanja. Tisti, ki v tem trenutku »v imenu stabilizacije« ne vidi preko svojega nosu, bo v prihodnje še težje uspeval, saj vemo, da bomo zaslužili največ, če bomo prodajali naše znanje, ne samo žuljave roke.

N. P.

Pavle Žakelj in Tone Mlakar prav tako delata v RPS pancercji

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Važno je da vemo

V zdravstvu – morda ne le obeti

Zdravstvo na Žirovskem sodi kljub napredku še vedno med slabše razvite, vsaj kar zadeva ostale predele naše občine.

Vsi skupaj, tako krajan kot zdravstveni delavci so si obetali, da bodo mnoge težave odpravljene z dograditvijo zdravstvene postaje, ki naj bi jo zgradili v nadaljevnju že zgrajene lekarne v smeri proti Novi vasi. Toda, prišla so bolj »suha leta« in investicija se odmika. Problemi pa ostajajo ali se še stopnjujejo. Prav zato je krajevna skupnost Žiri že lani dala pobudo za razgovor, ki naj bi bil uvod v načrtnejše sodelovanje med krajan, uporabniki, kot to rečemo po delegatsko, in izvajalci, torej zdravstvenimi delavci v občini in kraju.

Od leve proti desni: Dr. Mladen Šubic, Tončka Doljak, Dr. Matija Jereb, Julka Klemenčič, Slavka Kralj in Irma Kosmač

Tako so se v začetku februarja v Žireh sestali predstavniki krajevne skupnosti Žiri, predstavniki Zdravstvenega doma Škofja Loka, žirovski zdravstveni delavci, predstavniki žirovskih delovnih organizacij in predstavniki družbenopolitičnih organizacij kraja.

Kateri so težave, s katerimi se srečujemo Žirovci? Vsi jih poznamo: to so majhen vpliv Žirovcev na načrtovanje v občini; vprašanje stroškov laboratorijskih pregledov v Škofji Loki; premajhna skrb je posvečena tudi otroški ambulanti, prav tako tudi ginekološka ambulanta ne dela zadovoljivo... Znana je čakalna doba v zobozdravstvu, tako za odrasle, kot otroke, vzporedno s tem je bilo omenjeno vprašanje slikanja zob, ki ni možno; potem je tu vprašanje rešilnega avtomobila v Žireh, splošni problemi, kot so neusklajen čas zdravstvene ambulante z delovnim časom v lekarni; stanovanjska vprašanja zdravstvenih delavcev...

Zobozdravnik dr. Matija Jereb je še posebej poudaril, kako pomembno je, da dobro delajo delegacije za skupščino občinske zdravstvene skup-

nosti. Pogosto se sprašujemo ali so normativi v zdravstvu ustrezni in prav pri razpravi o tem bi delegati lahko zelo pomagali.

Za zobozdravstvo je Matija Jereb menil, da je urejeno najslabše v občini, tako da smo v zaostanku že za mnogo let. Z nekaterimi izboljšavami in dogovori znotraj krajevne skupnosti so se razmere delno izboljšale, vendar ne bistveno.

Ambulante so sicer dobro opremljene in če bi delali vsaj dve ekipi, kot bi po normativih smeli zahtevati, bi bilo drugače.

Direktor zdravstvenega doma Škofja Loka dr. Mladen Šubic je menil, da smo pri planiranju omejeni z normativi, saj naj bi bil na primer 1 pediater na 1400–2000 otrok do 6. leta starosti, 1 ekipa za otroško ambulanto na 2500 do 3000 otrok v starosti od 7. do 18. leta itd.

Torej, drago opremo je treba čimbolj smotno izkoriščati, zato so nekateri pregledi možni le na regijski ravni, to je v Kranju, drugi na ravni zdravstvenega doma, v tem primeru v Škofji Loki in manj zahtevni pregledi na zdravstveni postaji v Žireh.

»Seveda«, je zatrdil dr. Šubic, »ni nobenega razloga, da ne bi mogli najbolj preprostih laboratorijskih pregledov opraviti v Žireh in to že v sedanjih prostorih. Težje je z otroško ambulanto, kjer so normativi previsoki. Ob tem naj povem, da pa so uvedeni redni preventivni pregledi otrok v vrtcih, kar nekaj tudi pomeni. Podobno velja za pregled 3-letnih otrok.

Za ginekološko ambulanto načrtujemo, da bi se nekdo od zdravnikov v občini specializiral za to delo in vsaj deloma reševal to področje v občini.

Predstavnica zdravstvene skupnosti Tončka Doljak je orisala niz težav, s katerimi se srečuje zdravstvo. Med temi je še posebej omenila veliko administrativnih opravil, ki močno zaposluje strokovne delavce v zdravstvu.

Tudi informacijski sistem v zdravstvu ogromno stane, pri čemer pa se postavlja vprašanje njegove učinkovitosti.

Za gradnjo zdravstvene postaje v Žireh pa je zatrdila, da je še vedno v planu, da pa bo verjetno nekoliko pozneje.

Dr. Šubic je ocenil tudi možnosti za rešilni avtomobil v Žireh, kar pa po njegovem mnenju in tudi mnenju drugih organizatorjev na reševalni postaji v Škofji Loki ni smotno.

Na celotnem loškem območju sta morala do sedaj dva reševalna avtomobila opraviti vse delo, le iz Žirov je z vožnjo in s sprotim pobiranjem proti Škofji Loki opravil tretji reševalni avto. To pa je premalo in predrago, posebno še, če lahko v pol ure pride avtomobil v Žiri, pri čemer je res nujnih slučajev pravzaprav zelo malo.

Za konec – namesto upanja... Strokovne službe morajo delati z roko v roki s skupščino zdravstvene skupnosti. Le-ta pa v skladu z interesi in seveda potrebami in možnostmi na celotnem območju občine.

Prioriteto pa naj določi predvsem potreba, ki naj bo strokovno utemeljena, in ne slučajna »glasnost« delegatov.

S srečanja zdravstvenih delavcev s predstavniki krajevne skupnosti, delovnih in družbenopolitičnih organizacij – v zvezi s problematiko zdravstva na Žirovskem

Dopisujte

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

na temo KAKO VARČEVATI.

V razgovoru so sodelovali: Milan Oblak, referent za osnovna sredstva, Rado Kavčič, tehnolog v plastiki, Lojze Gregorač, normirec, Vinko Kunc iz prirojevalnice, Janko Rupnik iz montaže, Marica Naglič iz DSSS in Lojze Modic, predsednik samoupravne delavske kontrole TOZD Proizvodnja.

Razgovor sta vodila Nejko Podobnik in Srečko Erznožnik, zapiske je uredila Anuška Kavčič.

1. Kaj menite o varčevanju, zlasti če pogledate svoje delovno področje in razmere?

Milan Oblak:

Opazam pojave premalo pretehtane nabave strojev in drugega inventarja. Včasih imam občutek kot da stroje kupujemo na prvi pogled, potem pa so v tovarni v napoto. Takih primerov je kar precej.

Če ocenjujem stvari z gledišča mojih delovnih opravil, to je upravitelja osnovnih sredstev, moram reči, da letnega investicijskega plana več kot toliko ne poznam. Mislim, da bi me morali o tem več obveščati.

Sicer pa je zasedenost čevljarjskih strojev kar dobra; v orodjarni pa je uporaba strojev manjša. Tu mislim tudi na izmene, s čimer bi bili stroji bolje izkoriščeni.

Tudi vzdrževanje nekaterih strojev včasih zataji. Največ je to zaradi pomanjkanja rezervnih delov, carinskih omejitev ali oddaljenosti. Saj, na primer, vzdrževalec od zunaj v Žireh izgubi ves dan, medtem ko v Ljubljani lahko uredi stvari v več delovnih organizacijah. To pomeni, da bi vzdrževalca morali usposobiti doma.

Za pisarne lahko trdim, da so stroji uporabljeni le 50%. Tu bi morali z boljšo organizacijo doseči tudi boljšo izkoriščenost.

Če ocenjujemo, kako varčujemo, naj omenim še nekaj drugih stvari. Poraba vode in

kanalščina skupaj staneta tovarno mesečno 35 starih milijonov. Torej velja povsod paziti, da nimamo brez potrebe odprtih pip, koristno pa bi bilo, da bi uvedli kroženje vode za hlajenje v zaprtim sistemu.

Drug velik strošek je ogrevanje. Včasih na eni strani kurimo, tako da je v prostorih tudi preko 20 stopinj C, potem pa vidimo, kako odpirajo okna. Mislim, da bi kazalo nekoga zadolžiti, da bi to spremljal in splašalo bi se.

V zvezi s selitvami, ki so v Alpini zelo pogoste in tudi mnogo stanejo, bi rekel le to, da bi morale biti bolje načrtovane, saj nam na drugi strani pogosto zmanjkuje denarja na primer za priklovice za letovanje.

Vemo, kako pomembno je vzdrževanje za življenjsko dobo strojev in njihovo uporabnost. Mislim, da bi morali imeti za stroje, ki so vsak dan v teku, strokovnjaka, ki bi opravljali ali vsaj nadzoroval podmazovanje strojev in čiščenje; na drugi strani pa strokovno konserviranje strojev, ki jih trenutno ne uporabljamo.

2. Varčevali naj bi s surovinami, devizami... Kaj bi lahko na tem področju napravili tehnologi?

Rado Kavčič:

Poudaril bi predvsem varčevanje s surovinami na termoplastih. Imamo srečo, da delamo s termoplasti, ki jih lahko uporabimo tudi ponovno, seveda v drugi barvi (črni na primer). Torej v primeru, da nam ne uspe izdelek, ga lahko

zmeljemo in pri tem je škoda le v obliki vložnega dela in energije.

Več let smo si prizadevali, da smo prišli do dobrih materialov. Slabe točke v našem delu so še vedno majhne serije, različne barve, različni stroji, čiščenje strojev, ogromno odpadkov, prekinjanje proizvodnje...

Na primer, pri termoplastičnem poliuretanu se ustavi stroj, masa ni več uporabna. Potem je tu prehajanje z barve na barvo. Tudi napake je težko odkrivati...

Drugo, kar se mi zdi pomembno izpostaviti, delamo z uvoženimi materiali, saj domačih, razen PVC ni. Pa še ta ima določene uvožene sestavine.

Ob tem se sprašujem, zakaj se ni več delalo na področju marketinga. Tu je bila zanemarjena tako politika v državi, kakor tudi poslovna politika same delovne organizacije.

Pozneje se je pojavilo še pomanjkanje deviz. Težave so tudi s stroji in strojno opremo. Največji jugoslovanski proizvajalci HIP Pančevo, OHIS Skopje, OHI Zagreb, Jugoplastika Split, Vinilplastika Zadar, SBR Zrenjanin in DINA na otoku Krku so pravzaprav zmožni pripravljati le 3 vrste materialov. Med temi je za nas zanimiva termoplastična guma, ki bi morda prišla v poštev za apreski, smučarsko obutev in termoplastične podplate.

Mislim, da bodo v prihodnje morali boljše delati marketing delavci, pri čemer se bomo morali osvestiti. Ob tem seveda družba ne bi smela uvoza zapreti tako nenadoma, temveč napovedati zanesljive usmeritve.

Mi tehnologi smo se do sedaj ukvarjali z administrativnim urejanjem stvari, normami, planiranjem, težavami na strojih in odbrizgavanjem vzorcev. Posamezniki res ne pomenijo veliko, zlasti še, če naj bi imeli zahtevnejše naloge pri razvoju novih surovin. Pri iskanju novih materialov in tehnoloških rešitev nismo čutili kaj prida posluha.

3. Čas je prav tako dragocen. Kako sistemsko načrtovati delovni čas in njegovo izrabo, da bo le-ta čimbolj smotrna?

Lojze Gregorač:

Čas je naš edini artikel, katerega lahko izvažamo, ali prodajamo na domačem tržišču, vse drugo moramo kupovati, oz. uvažati. Vemo tudi, da se vsaka stvar začneja in končuje s časom,

zato moramo vedeti, da je to naša najdragocenejša »surovina«.

Če pa pogledamo čas oz. minute z druge strani, lahko ugotovljamo, da jih zelo slabo izkoriščamo. Seveda je to odvisno od različnih dejavnikov, prav gotovo pa v prvi vrsti od nas. Zastoji v samem procesu dela, kateri se ponavadi začnejo, posebej sedaj v zaostrenih pogojih gospodarjenja kot so: slaba kvaliteta materiala, pomanjkanje materiala na domačem tržišču, za uvoz nimamo deviz, neupravičena dobava materiala, neizkoriščenost ali slaba zasedba delovnega mesta ali strojev, višek ali manjko delavcev zaradi napačnega planiranja. Vse naštetu povezuje čas nekega proizvoda in tudi povečuje režijske stroške in navsezadnje končnega proizvoda.

Kako pa bi čas bolje izkoriščali?

Tako, da bi vse naštetu pomanjkljivosti vsaj delno, ali kar v celoti odpravili. To pa je naloga vsakega posameznika, kakor tudi celotnega kolektiva. Po vseh zapažanjih in izračunih je ugotovljeno, da čas izkoriščamo približno 5 in pol do 6 ur dnevno. Vse ostalo pa so izpadi, povzročajo pa jih že povedani vzroki, največkrat pa je tega kriv človek. Veliko pa pomeni tudi dejstvo, da danes delamo v zelo zaostrenih gospodarskih pogojih, ker je materiale težko dobiti, s tem pa se podaljša tudi čas izdelave; imamo čakalne ure, prisilne dopuste ipd.

Če bomo hoteli čas smotrno izkoristiti in s tem tudi doseči večjo produktivnost, torej krajši čas na enoto proizvoda, je potrebno zagotoviti pravočasno in kvalitetno dobavo materiala, sodobno tehnologijo, ki je pri nas zelo zastarela, nadalje planiranje in dobavne roke, delovno disciplino, kvaliteto dela in končno, kar je še najbolj pomembno, pravične osebnih dohodke, ki naj bodo vseskozi kontrolirani. Vse to zelo vpliva na čas (dogovaranja o urnih postavkah in drugih stvareh, ki se nepravočasno rešujejo).

Nejko Podobnik:

Kateri so pri vašem delu najpogostejši pojavi, ki jih opazite kot nesmotrno koriščenje delovnega časa?

Lojze Gregorač:

Največkrat je izkoriščanje delovnega časa odvisno od tehnologije, slabega materiala, slabih zgornjih delov in raznih drugih napak, ki se pojavijo v proizvodnji. Če pa bi mi dobili res dober material in delali večje količine, bi prav gotovo lahko tudi čas boljše izkoristili.

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

Tako pa ga v takšnih pogojih skoraj ne moremo imeti. Zelo pomembna je vsekakor organizacija dela in pravočasna dobava materiala, potem pa tudi z disciplino in višjimi osebnimi dohodki ne bi bilo posebnih problemov. Prav gotovo vsak pride v tovarno, da bo delal in tudi čimveč naredil, in si s tem zagotovil boljši osebni dohodek.

4. Kako varčevati v pri-krojevalnici, da bo kvaliteta dobra, storilnost pa še vedno zadostna? Kaj bi bilo potrebno?

Milan Oblak, upravitelj osnovnih sredstev

Vinko Kunc:

Vsak oddelek ima s tem svoje probleme. Mislim, da je pri nas delovni čas najbolje izkoriščen od 6. do 9. ure dopoldne, potem pa se človek utruja in je prav, da prekine z delom, da se odpočije ali pa prične delati nekaj drugega, kajti pri nas je problem predvsem v tem, da več ur gledamo in sekamo eno barvo in s tem vid zelo trpi. Če pa ne bi za hip prenehali, bi bilo več škarta.

Torej, to so ure od 9. do 10. in od 13. do 14., ko je premor potreben. Mislim, da je pri nas najslabše to, da na vsak način hočemo doseči ali preseči normo, ne glede na to, koliko materiala se bo pri tem uničilo. Tu se dela velika škoda. Torej menim, da je delo v prikojevalnici zelo odgovorno in tudi ljudje se ne morejo v kratkem času usposobiti za takšno delo. Material je potrebno dobro poznati, da bi ga lahko čimbolje izkoristili.

Za boljše izkoriščanje materiala predlagam, da bi pri nas delali tudi sores, to se pravi, da bi izdelovali še kakšne otroške čevlje, ker bi s tem lahko porabili precej materiala, ki ga tako

skoraj v celoti zavržemo. Le malokdaj lahko material v celoti izkoristimo. Tak material bi moral nekdo zbrati in mislim, da bi lahko precej prihranili.

Lojze Gregorač:

Mislim, da bi s tem, posebno še, če bi imeli nek prostor in izdelovali tudi otroško obutev, lahko izkoristili precej takšnega materiala. Potrebno bi bilo še nekaj strojev, dobrih delavcev in bi lahko veliko naredili, saj so otroški čevlji danes zelo dragi.

Menim, da smo za varčevanje v našem oddelku, kakor v celotni delovni organizaciji vsi odgovorni, če se le zavedamo odgovornosti in dolžnosti.

V montaži bi najprej opozoril na razsvetlavo. V nekaterih sorodnih delovnih organizacijah sem opazil, da imajo razsvetlavo, ki jo lahko vključi ali izključi posameznik, ker imajo priključene podaljške in stikala. Tako res lahko luč gori le po potrebi. Včasih se zgodi da delata na liniji le dva ali trije delavci, luč pa gori po celotni liniji, kot če bi delal ves trak. To vsekakor ni pametno, dogaja pa se dokaj pogosto.

Potem se dogaja, da delavci ne izklaplajo strojev, ko za kratek čas zapustijo delo. Tudi mojstri bi morali na to bolj opozarjati. Večkrat se zgodi tudi, da temperatura v oddelku ni pravilna, dostikrat je preveč vroče in tu trošimo dragoceno energijo.

Ko govorimo o prihrankih, je prav gotovo kakovost tista, ki lahko k temu največ prispeva. Velikokrat se pojavijo napake, ki jih mora reševati montaža, nastanejo pa ponavadi že prej. Ko pa se pojavijo napake, nastane veliko škarta, s tem nižji osebni dohodki. **Mislim, da se napake prepočasno odpravljajo. Na nekaterih delovnih opravilih se opaža, da so stroji preslabo vzdrževani, to pa povzroča več okvar in hitrejšo obrabo. Menim, da bi morali tudi delovni čas in čas počitka bolj uskladiti in določiti, kajti tudi to vpliva na kvaliteto.**

7. Kaj predlagate za varčevanje v pisarnah?

Marica Naglič:

Mislim, da bi gibljiv delovni čas za vse režijske delavce, ki niso vezani na proizvodnjo, kakor tudi za tiste, ki pripravljajo za proizvodnjo (npr. tehnologji), prinesel določen prihranek, kajti vemo, da je prav tu potrebno opraviti še precej nadur. Če pa bi človek sam razpolagal s svojim časom, bi marsikatera nadura odpadla, oziroma bi jih sploh ne bilo.

S tem v zvezi bi omenila tudi, koliko časa in papirja je potrebno, ko obravnavamo na disciplinski komisiji jutranje zamude, ki največkrat niso toliko vredne, kot je bilo s tem izgubljenega časa in stroškov. Gibljivi delovni čas ni nikakršna potuha režijskim delavcem, kajti točno je določeno, da mora vsak imeti mesečno 182 ur, kontrolna ura pa to tudi točno beleži. Mislim, da vsi ljudje težimo k temu, da

več naredimo takrat, ko sami razpolagamo s svojim časom in z delom tudi bolj pohitimo. Seveda pa je potrebno upoštevati tudi dejstvo, da se bo več delalo takrat, ko bo dela veliko, koristilo pa takrat, ko ga bo manj.

S prehodom na računalniško obdelavo, se nam je precej spremenil vpliv na prihranek materiala. Dolžni smo da izvedemo vse postopke: če pride do napake, jo moramo odpraviti in menim, da je ta obdelava zelo koristna in imamo res dober pregled in prav gotovo ne bi bil nihče več za to, da bi se vrnili na staro obdelavo. Res se potroši nekaj več papirja, vendar je tako na razpolago toliko koristnih podatkov, ki pripomorejo k boljšemu poslovanju in odločitvam in vplivajo na boljše in pravočasno ukrepanje.

Glede izkoriščenosti raznih računskih in pisalnih strojev menim, da so dobro izkoriščeni in tudi človek lahko precej več naredi, če ima svoj stroj, če ga seveda potrebuje. Za izkoriščenost delovnega časa lahko govorim le bolj za finančno službo in menim, da je pri nas kar dobro izkoriščen.

8. Samoupravna delavska kontrola naj bi spremljala tudi področje smotrne porabe materiala, časa, delovnih sredstev... Kaj menite o tem?

Lojze Modic:

Prav gotovo je odbor samoupravne delavske kontrole tisti organ, ki nadzoruje vse pomembne dejavnike v delovni organizaciji. Toda zavedati se moramo, da ima sleherni delavec v DO pravico in dolžnost, da uresničuje svoje delovanje neposredno ali preko organov samoupravljanja, oziroma posebnega organa samoupravne delavske kontrole.

Odbor samoupravne delavske kontrole je sestavni del širše družbene kontrole in ne more predstavljati le »inšpekcijske službe«, ampak mora imeti širšo osnovo delovanja. Delavska kontrola je in mora biti usmerjena k poglobitnim problemom in vprašanjem samoupravljanja in poslovanja v delovni organizaciji. **Njeno delo je predvsem preprečevanje in odpravljanje vzrokov in slabosti, ki se pojavljajo. Rešuje pa žal večkrat posledice, kar pa je veliko težje. V položaju v katerem trenutno smo, je še toliko bolj pomembna doslednost vsakega posameznika pri delu, strokovnost, hitro reagiranje in končno — sposobnost organizacijskega delovanja. Na žalost je med nami še precej takih, ki so v tem pogledu gluhi.**

Nadaljevanje na 10. strani

razgovor za urednik **Važno je da vemo** ● **Važno je**

(Nadaljevanje z 9. strani)

Kajti zamera z ene ali druge strani ne bi smela igrati nobene slabe vloge. Prav narobe, kajti pomanjkanje materialov, ki je resneje prizadelo tudi našo delovno organizacijo in lahko pričakujemo, da bodo podobni problemi tudi v prihodnje, od nas zahteva še toliko bolj pazljivo in kvalitetnejšo pripravo dela in organiziranost proizvodnje. Prav tako bo treba čimboljše izkoriščati težko dobljene surovine, delovna sredstva in boljše izkoriščati delovni čas. Kljub razumljivim uvoznim težavam in nekaterim notranjim negativnim pojmom, bo nedvomno treba doseči ustrezno materialno odgovornost vseh, ki so v to vključeni.

Mislím, da ni naše delo, da bi nekoga kaznovali, temveč predvsem to, da bi preprečevali nastajanje napak. Pri nas se problemi

vse prepočasi rešujejo in za napake največkrat zvemo šele takrat, ko je že prepozno.

Velikokrat delavci dajejo pripombe glede proizvodnje same, kvalitete ali pa pri poizkusni proizvodnji, vendar se jih premalo upošteva ali pa sploh ne, pa naj bo to od strani delavcev, mojstrov ali od delkovodij.

Opozoril pa bi še na nekaj. V montaži imamo precej zastarelih in dotrajanih strojev, ki so potrebni vsakodnevnega popravila, ali pa zanje ni več rezervnih delov. Trak pa zaradi tega stoji in to je prav gotovo izguba časa, pišejo se čakalne ure, parov pa ni. Torej menim, da bo potrebno več vlagati v stroje. Slabi stroji pa prav tako vplivajo na kvaliteto.

Nazadnje bi omenil še to, da preveč časa porabimo za sestanke, ki večkrat ne prinesejo toliko, kot stanejo.

ZAKLJUČEK:

Na videz ozek naslov: Kako varčevati, očitno zahteva izredno široko obravnavo. Na eni strani so takoimenovane strateške naloge: planiranje, raziskovanje tržišča, prodaja in nabava, dohodkovno povezovanje, raziskovalne, poslovno proizvodne usmeritve in organizacijske naloge.

Na drugi strani naloge, s katerimi se srečujejo vsi in vsak dan: Kako upravljajo s sredstvi, materialom, kako izkoriščamo delovni čas. Kako usklajujejo naše naloge z nalogami ostalih delavcev, kako načrtujejo vsakodnevno delo. Odnos do dela, rečeno v kratkem in odnos do samoupravljanja kot nepogrešljive sestavine našega dela.

Žal v temle našem časopisu prepogosto stvari nakazujemo, redke misli pa tudi izvajamo v praksi. Zakaj?

Pred nastopom prakse še nekaj praktičnih napotkov

Uprava javne varnosti v Kranju s tiskovnimi konferencami

UJV v Kranju s to obliko seznanja širšo javnost s področji svojega dela in skuša s tem približati svoje delo občanov, hkrati pa spodbuditi smoternejše ravnanje ljudi, da ne bi zahajali v težave.

Tako je bilo tudi sredi januarja. Načelnik UJV za Gorenjsko Ludvik Slamnik in načelnika za posamezna področja Ojstršek in Jovič so seznanili prisotne novinarje v združenem delu in vseh lokalnih radijskih postaj na Gorenjskem z osrednjo problematiko, s katero se ukvarjajo. Glede na to, da smo na

žirovskem radiu v treh zaporednih oddajah že pripravili izčrpno informacijo, danes objavljamo le nekaj najbolj zanimivih podatkov:

Prekrški zoper javni red in mir

V letu 1981 smo obravnavali 2.716 prekrškov zoper javni red in mir. V primerjavi z letom 1980 je število kršiteljev večje za 1 %.

Zaradi prekrškov je bilo obravnanih 2.331 oseb, od teh je 580 povratnikov, 1.581 kršiteljev pa je bilo vinjenih.

Prometne nezgode

	1979	1980	1981
število vseh nezgod	501	498	511
število mrtvih	52	53	59
število hudo ranjenih	288	276	241
materialna škoda	10.817.900,00	20.730.000,00	27.046.300,00

Od 59 mrtvih je bilo: 25 sopotnikov, 15 pešcev, 12 voznikov motornih vozil, 4 kolesarji, 2 traktorista (samo na cestah) 1 voznik delovnega stroja

Najpogostejši vzroki nezgod:

- neprimerna hitrost
- vpliv alkohola na udeležence
- izsiljevanje prednosti na križiščih

Obravnavali so 82 pobegov in jih razrešili 42.

Podatki o kriminaliteti

Na področju kriminalitete smo v letu 1981 obravnavali 2637 kaznivih dejanj, kar pred-

stavlja v primerjavi z letom 1980 porast za 730 kaznivih dejanj ali 38 %.

Od skupnega števila 2637 kaznivih dejanj odpade na

- gospodarsko kriminaliteto 254 kaznivih dejanj ali 9,6 %

- splošno kriminaliteto 2383 kaznivih dejanj ali 90,4 %

Povzročena škoda znaša pri kaznivih dejanjih

- splošne kriminalitete 26.713.309,00 din

- gospodarske kriminalitete 9.534.641,00 din

Skuapj 36.247.950,00 din t. j. 14,5 / manj kakor l. 1980

Požari

Požari	štev.	1981 škoda	štev.	1980 škoda	Indeks štev.	škoda
na škodo družb, premoženja	32	12.456.687	27	6.468.018	118,5	192
na škodo zaseb. premoženja	56	19.040.500	43	9.478.500	130,2	201
poškodbe strojev in naprav	36	12.432.081	48	18.540.431	75	67
eksplozije	-	-	3	6.000	-	-
Skupna škoda		43.929.268		34.492.949		126

Samomori

	1981	1980	Indeks
štev. samomorov	68	58	117
poskusi samomorov	12	16	75

Med samomorilci je bilo 49 moških in 19 žensk.

Morda bo komu teh nekaj podatkov ob tistem, kar ste že slišali na žirovskem radiu,

povedalo marsikaj. Želimo, da vsaj to, da bomo pri svojem ravnanju bolj upoštevali zakonska določila in ustaljene družbene norme.

Nejko Podobnik

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Važno je da vemo

Z njimi je rasla Alpina

»Usedli smo se pri Bahaču, da bi se po težkih razpravah na delavskem svetu malo pozabavali, toda kaj hitro smo pozabili, zakaj smo pravzaprav tu; spet smo zašli v vprašanja, s katerimi smo se tedaj srečevali v Alpini.«

Feri Selichar

poleg osnovanja mreže, odločitev o proizvodnem programu. Tržišče je zahtevalo širši asortiman, proizvodnja pa tega ni zmogla tako hitro...

Potem je prišla usmeritev, ki se je nadaljevala s sedanjo proizvodnjo, ki Alpini veliko prinaša. Slišim, da namerate izločiti gojzerje iz svojega proizvodnega programa. Soudim, da bi kljub ekonomski računici to bilo potrebno premisliti.

Sedaj Feri že 13. leto uživa v pokoju. Toda doma mu je dolgčas pa popoldne še prodaja cokle, »da ne pride iz vaje«.

Edino zvezo z Alpino mu sedaj predstavlja Delo-življenje in srečanja ob raznih obletnicah.

N. P.

Feri Selichar je star borovčan. Leta 1947 je namreč od tam prišel v Slovenijo in delal na direkciji za usnjarsko-predelovalno industrijo, kjer je bil zadolžen za distribucijo.

K nam je prišel leta 1952. Bilo je prav tedaj, ko so se začele priprave na osnovanje lastne prodajne mreže. O tem Feri pripoveduje takole:

»Imel sem nekaj izkušenj, zato me je Jože Gantar vključil v prizadevanja za osnovanje trgovske mreže. Lahko rečem, da sem sodeloval pri organizaciji in otvoritvah cele vrste naših prodajal. Najprej smo obnovili prodajalno v Sarajevu, kjer sem tudi mesec dni delal, da se je prodaja utekla. Potem sta bili na vrsti obe ljubljanski prodajalni: v Stritarjevi in na Titovi cesti. Sledila je vrsta prodajal, pri katerih sem sodeloval tako pri organizaciji, obnovitvi, opremljenosti in potem, ko naj bi se uveljavila. Tako se je včasih zgodilo, da sem bil zadolžen za več stvari hkrati. Spominjam se prvih začetkov v Ljubljani. Tudi tedaj ni šlo vse gladko. Ni bilo ljudi in iz Zirov so prišli fantje, ki so tedaj končali čevljarstvo in se počasi prekvalificirali. Tudi s stanovanji so bile težave. Zato je Alpina kupila vrstno hišico, kjer sem stanoval in z menoj vred moji sodelavci v prodajalni. Če je bilo potrebno, je bila kar »mobilizacija« in opravili smo svoje delo brez pripomb.«

Tovariš Selichar je kar 10 let pomagal voditi tovarno kot član delavskega sveta. »Kar pomagaš soustvarjati, imaš rade, pravi in nadaljuje: »Eden najpomembnejših dogodkov v tistem času je bila

Pregled najuspešnejših nastopov tekmovalcev z našimi čevlji

1. mesto na FIS veleslalomu v Kötschachu – Grega Benedik

1. mesto v slalomu: Trofeo Topolino – največje tekmovalstvo pionirjev Evrope do 15 let – (Phantom) – Sašo Robič

2. mesto v veleslalomu: Trofeo Topolino (SR 84) – Robert Žan

1. mesto na državnem prvenstvu med člani v trojni kombinaciji (SR 84) – Gregor Erbežnik

2. mesto na državnem prvenstvu članov v smuku (SR 84) – Tomaž Čizman

3. mesto na državnem prvenstvu članov v slalomu (SR 84) – Grega Benedik

1. mesto na državnem prvenstvu mlajših mladincev v veleslalomu – Tomaž Čizman

2. mesto na državnem prvenstvu med mlajšimi mladinci v slalomu – Jože Lavtižar

3. mesto na državnem prvenstvu mlajših mladincev v slalomu – Robert Žan

Naslove slovenskih prvakov so osvojili Sašo Robič v slalomu in veleslalomu – starejši pionirji

Mojca Dežman v slalomu – starejše pionirke

Grega Gosar v slalomu – mlajši pionirji

Romana Kotnik v veleslalomu med mlajšimi pionirkami

Jani Grašič v veleslalomu – mlajši pionirji

Janez ŠMITEK

Dozročili so se

Sodelavcema Damjanu Jerebu iz TOZD Proizvodnja in Darinki Malavašič iz prodajalne Ljubljana IV, TOZD Prodaja, ob vstopu na novo pot iskreno čestitamo in jima želimo sreče, zdravja in razumevanja v zakonu.

V POKOJ ODHAJAJO:

Dolgoletnim sodelavcem Antoniji Bogataj iz oddelka plastike, Hildi Ušeničnik, Antoniji Andreuzzi iz šivalnice, Mariji Kavčič in Janezu Tušku iz montažnega oddelka, Petru Ježu, poslovodji prodajalne Ajdovščina, ob odhodu v pokoj želimo predvsem trdnega zdravja, dobrega počutja in zadovoljstva med domačimi ter lep spomin na prehojeno delovno pot v Alpini.

Kadrovške novice

Irma Dolenc, referent za delovna razmerja

Delovno razmerje v TOZD Proizvodnja-obrat Col so nastopili Maksimiljan Kobal, Vera Leskovic, Damjana Kobal, Ivanka Bajec, Milena Likar, Ernesta Leban, Lucija Žgavec, Hema Pregelj in Tanja Trkman; v TOZD Prodaja v prodajalni Ajdovščina je nastopila delovno razmerje Marjeta Likar.

V TOZD Proizvodnja so z delovnim razmerjem prenehali Marija Rudolf in Mira Felc iz obrata Col, Antonija Bogataj iz oddelka plastike, Francka Oblak, Marija Kavčič in Janez Tušek iz montažnega oddelka, Hilda Ušeničnik, Damjana Kržič in Antonija Andreuzzi iz šivalnice. Z delovnim razmerjem v TOZD Prodaja so prenehali Ljuba Krišto iz prodajalne Bjelovar II, Miranda Markovčič iz prodajalne Nova Gorica, Milena Breg iz prodajalne Ptuj in Jež Peter iz prodajalne Ajdovščina.

V mesecu januarju in februarju 1982 ni nastopilo oziroma prenehalo z delom večje število delavcev, izjema je le zaposlitev novih delavcev v obratu Col, značilne pa so nekatere premitve delavcev med TOZD, ki so posledica reorganizacije TOZD in s tem povezanih razporeditev delavcev.

Važno je da vemo

● Važno je da vemo ●

Važno je da vemo

Mladinska organizacija na Žirovskem vrhu

V soboto, 13. februarja so se mladinci in mladinke v Žirovskem vrhu zbrali na svoji redni letni skupščini. Pregledali so rezultate svojega dela v preteklem letu in se dogovorili za bodoče.

Na skupščini so bili tudi predstavniki družbeno političnih organizacij in dva delegata z občinske konference zveze socialistične mladine Škofja Loka, s katerima pa so se zapletli v tako hud besedni dvoboj, da bi bil občni zbor skoraj preložen.

S pomočjo vaščanov, ki so jih materialno podprli, in kra-

Dom Prešernove brigade v Žirovskem vrhu je pod streho (foto: Ivan Reven)

jevne skupnosti Žiri, ki je prispevala 30 starih milijonov, so uspeli zavarovati objekt Prešernovega doma na Žirovskem vrhu, da material ni več izpostavljen vremenskim nepravilnostim. Na brunarico so postavili streho in s svojim delom in pomočjo vaščanov usposobili objekt za nadaljnjo gradnjo. Vrednost teh del je ocenjena na približno 140 starih milijonov, kar predstavlja okoli ene tretjine proračunske vrednosti. V tej vrednosti pa niso zajete še druge materialne priprave, kot so električni kabel, cevi za vodo in drugo. Ves njihov trud in napor preteklih let je sedaj zaščiten s streho. Nadaljnje delo in graditev pa je pogojena šele z nadaljnjim delom mladih in pa seveda ureditvijo ustrezne gradbene dokumentacije. Zato iščejo pokrovitelja, to je neko delovno organizacijo, ki bi jim dala jamstvo za gradnjo, brez katere ne morejo dobiti gradbenega dovoljenja. Upajo, da se jim bo to posrečilo. Le tako bo mogoče zgraditi, dom, da bo služil družbeno-kulturnemu življenju vaščanov Žirovskega vrha, ki drugače živijo kar v

treh krajevnih skupnostih (Gorenja vas, Lučine, Žiri). Mladinci upajo, da jih bosta tudi ostali krajevni skupnosti Gorenja vas in Lučine moralno in finančno podprli, kot jih je lani krajevna skupnost Žiri, posebno še, ker ima krajevna skupnost Žiri za letos omejenjena finančna sredstva zaradi nujnih komunalnih del v ožjem središču naselij. Mladi se dobro zavedajo, da jih čaka pri usposobitvi doma še obilo udarniških ur, potrebna pa bodo še ogromna finančna sredstva. Borci Prešernove brigade, ki se bodo v tem domu sestajali, pa jim lahko nudijo le moralno pomoč.

Na nazadnje pa bo treba objekt tudi zavarovati pri zavarovalnici in ga opremiti s strelovodi, ker je objekt le lesen in strela lahko opravi svoje. Letošnje leto imajo v načrtu napeljavo vode in elektrike. Izvir vode so že predlanskim uredili, električni kabel pa imajo v glavnem že pripravljen, manjkajo jim v glavnem še kablenske glave. Posebno ponosni so, da so s pomočjo darovalcev lesa in darovalcev drugega materiala in s trudom svojih rok uspeli zbrati ves material in ga zavarovati s streho, s čimer se vsem prisrčno zahvaljujejo in jih, ko bo čas, tudi vabijo pod to streho.

Ker se je staremu odboru iztekel mandat, so za novega predsednika izvolili Ferda Erzožnika, postavili so tudi novega tajnika in blagajnika. Novo vodstvo pa se bo skušalo organizacijsko in idejno okrepiti, saj so zadnji dve leti zaradi gradnje in priprave pri domu to malo zamenarili.

Za bodoče delo so si zadali obisk obeležij Prešernove brigade, dograjevanje in usposobitev svojega doma, nadaljnjo ureditev ceste Javorč-Goli vrh, pomoč ostarelim in pomoči potrebnim krajanom. Prirediti nameravajo tudi oddajo »Kar

znaš, to veljaš«, kakor so preteklo leto pripravili koncert bratov Avsenik, ki so jim pustili dobršen del izkupička za namene njihovega doma.

Se naprej bodo čuvali svoje okolje in naravo, ki je tu še skoraj nedotaknjena. Upajo, da jim bo to tudi uspelo.

Ivan REVEN

Prvenstvo Žirov v namiznem tenisu

Na pustno nedeljo, 21. februarja 1982 je bilo v OS Žiri prvenstvo Žirov v namiznem tenisu za posameznike. Verjetno je bila pustna sobota vzrok, da se je prvenstva udeležilo le 10 tekmovalcev, čeprav vemo, da se jih v Žirih z namiznim tenisom ukvarja veliko več. Po predtekmovanju so se v finale uvrstili Robert Krvina, Dragan Gligorevič, Marjan Kajnc, Igor Ušeničnik in Ciril Kacin.

1. mesto in pokal v trajno last je osvojil Ciril Kacin, pred Igorjem Ušeničnikom in Marjanom Kajncem. Upamo in želimo, da se bo naslednjega podobnega turnirja udeležilo več prijateljev namiznega tenisa, saj bomo le z množičnostjo izboljšali uspehe v tem športu v našem kraju.

Nuša KRVINA

Marija Kavčič in Hilda Ušeničnik na sprejemu pri direktorju ob odhodu v pokoj

V slovo Francu Gantarju

Prav na zadnji februarjski dan se je od nas za vedno poslovil Franc Gantar.

Sodil je med tiste strokovnjake in organizatorje, ki so ves čas od ustanovitve dalje, to je leta 1947, utemeljevali razvoj današnje Alpine. Že v začetku svoje zaposlitve pri nas je prevzel odgovorno delo pomočnika vodje tehničnega sektorja, kasneje pa je tudi prevzel najodgovornejšo mesto na področju proizvodnje.

Njegovi najbližji sodelavci se ga spominjajo kot odličnega strokovnjaka, ki je znal z mirno in preudarno besedo, toda odločnostjo in doslednostjo izpeljati še tako težke naloge. Kar 22 let je soustvarjal z nami, saj je odšel v pokoj leta 1969 kot tehnični svetovalec.

Njegovo visoko strokovno in organizacijsko delo, vzgoja mladih strokovnjakov je močno vplivala na nadaljnji razvoj delovne organizacije, kar delavci Alpine cenimo še danes.

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Tradicionalni planinski veleslalom na Mrzlem vrhu

V strmi dolini onkraj Vo-diške domačije na Mrzlem vrhu, ki se imenuje Dovška dolina, se je letos februarja zvrstilo že kar nekaj tekmovalj v veleslalomu. Na vrhu je postavil smučarski klub Alpina leseno barako za najnujnejše rekvizite, ki jih potrebujejo pri tekmovaljih. Strma košenina, ki se nižje spremeni v dolino, pride po kakih dveh kilometrih na Sovodenj. Strma osojna pobočja nudijo pod višinsko koto Mrzlega vrha še dovolj trdega snega do pozne pomladi. Ko se nižje že ne morejo več smučati, se da na teh terenih še konec marca pripravljati tekmovalja.

V nedeljo, 7. februarja 1982 je tudi Planinsko društvo Žiri tukaj izvedlo svoje tradicionalno vsakoletno tekmovalje v veleslalomu. Najprej so nameravali veleslalom pripraviti v Jarčji dolini, a snežne razmere in poledenelo pobočje tega ni dovoljevalo. Ob 10. uri dopoldne, ko je bilo tekmovalje napovedano, še ni prispela tehnična ekipa vezistov in starterjev, ki so ob tej uri pomagali še na mladinskem tekmovalju v veleslalomu na Gorah. Nekateri so ostro kritizirali slabo organizacijo, med njimi celo tudi tisti, ki bi po svojih sposobnostih in dolžnostih morali prispevati k boljši organizaciji. Tako pa je tarča kritike največkrat najbolj požrtvovalen človek.

No, čakanje le ni bilo tako hudo. Gledalci so si lahko ogledali podobno tekmovalje, ki so ga le kakih 800 metrov nižje v dolini organizirali smučarji s Sovodnja in Cerkna, saj se je tudi v Mrzli vrh slišala glasba iz njihovega ozvočenja. Na zavetni kopni legi pa se je na suhem lustju ob dobrodejni sončni toploti tudi prilegel počitek in malica, tranzistorji.

ki so imeli tukaj dober sprejem, so posredovali poročila o poteku tekmovalj naših v Schladmingu. Le radio Žiri nas tukaj ni dosegel. Končno je proti 14. uri tehnična ekipa le vzpostavila zveze in začelo se je tekmovalje. Na precej zahtevno progo so najprej spustili mlajše pionirke in pionirje, starejše pionirje, veterane in veteranke, nato mladince in končno še članice in člane.

Na startu se je zvrstilo preko 140 tekmovalcev raznih starosti, od najmlajše tekmovalke, do najstarejšega veterana, ki je zakoračil v sedem- in petdeseto leto. Tudi med tekmovalkami je bilo skoraj pet desetletij razlike. Planinsko tekmovalje je potekalo pod geslom, da je važno sodelovati in ne zmagati in se poditi za lovorikami.

Zanimivo je bilo pogledati majhno tekmovalko, ki je v počasnih, toda zanesljivih zavojih varno prispela brez padca na cilj. Ravno tako je vozila tudi najstarejša tekmovalka. Čeprav so bili nujni časi na repu časovne lestvice, je lepota in sugotnost vožnje očitno stopila do izraza. Člani so seveda drznejše jurišali na slalomski vratca, tako da je od zadnjih 15 tekmovalcev komaj polovica privozila na cilj, pa tudi proga je bila v poznem

popoldnevu že bolj leđena in zdršana do ledene podlage. Množična rekreacija je to pot povsem uspela, kljub negodovanju zaradi zakasnelega začetka in čeprav jih je nekaj odšlo domov na kosilo. Pri Svetletu v Jarčji dolini je bila ob koncu razglasitev rezultatov in podelitev priznanj. Kaj bi navajal rezultate, zmagali so pač najdrznejši in najboljši.

– REZULTATI

Mlajše pionirke:

1. Adriana BURJEK	47,82
2. Lidija KAVČIČ	50,60
3. Nina KOKELJ	52,46

Mlajši pionirji:

1. Bojan PODOBNIK	46,41
2. Erik BURJEK	54,08
3. Peter MALOVRH	55,53

Starejše pionirke:

1. Beti PODOBNIK	42,27
2. Anica OBLAK	50,30
3. Mirjam ČAR	50,86

Starejši pionirji:

1. Matej ALBREHT	41,83
2. Milan KOGOVŠEK	43,08
3. Zvonko KOPAC	44,37

Mladinci:

1. Igor PODOBNIK	40,80
2. Lado ŽAKELJ	41,45
3. Metod TRČEK	42,40

Članice:

1. Mojca PODOBNIK	43,97
2. Mihaela OBLAK	46,52
3. Helena KAVČIČ	47,65

Veterani:

1. Alojz BURNIK	44,62
2. Milan PODOBNIK	45,67
3. Ernest KOKELJ	45,82

Starejši člani:

1. Rado PODOBNIK	41,59
2. Branko ALBREHT	43,33
3. Valja KOKELJ	44,41

Člani:

1. Marjan OBLAK	40,12
2. Bojan ŽAKELJ	40,63
3. Bojan OBLAK	41,09

Najboljša rezultata:

Beti PODOBNIK	42,27
Marjan OBLAK	40,12

Ivan REVEN

Bedrih 82

Bedrih '82 tokrat na Mrzlem vrhu.

Sneg jo je februarja pošteno zagodel organizatorjem tradicionalnega smuka na Bedrihu. Kopna pobočja nikakor niso bila primeren kraj za smučarsko tekmovalje, zato so se odločili za izvedbo veleslalomu na Mrzlem vrhu, kjer je organizator dobro pripravil progo, kot tudi poskrbel za razpoloženje med več kot stotimi tekmovalci.

REZULTATI:

Mlajše pionirke:

1. Adriana BURJEK	45,67
2. Nina KOKELJ	49,19
3. Lidija KAVČIČ	49,42

Mlajši pionirji:

1. Bojan PODOBNIK	43,17
2. Martin FRELIH	49,12
3. Andrej JEREB	50,03

Starejše pionirke:

1. Beti PODOBNIK	39,59
2. Mirjam ČAR	47,97

Starejši pionirji:

1. Matej ALBREHT	40,43
2. Zvone KOPAC	40,40
3. Marko ČAR	42,34

Mladinci:

1. Igor PODOBNIK	36,60
2. Metod TRČEK	37,03
3. Lado ŽAKELJ	37,94

Članice:

1. Mojca PODOBNIK	40,58
2. Andreja SMEH	44,13
3. Helena ZORJAN	45,72

Starejši člani:

1. Rado PODOBNIK	39,21
2. Valja KOKELJ	40,86
3. Matija JEREB	40,92

Člani:

1. Dušan SELJAK	36,21
2. Marjan OBLAK	37,07
3. Drago KROLNIK	38,12

Najboljša časa:

Beti PODOBNIK	39,59
Dušan SELJAK	36,21

M. Č.

Franci Pečelin je pogosto med prvimi. Na srečanju s TRIOM je osvojil 2. mesto, žal se je kasneje poškodoval

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Sindikalno prvenstvo Žirov v veleslalomu

Mrzli vrh predstavlja letošnje leto za vse organizatorje smučarskih prireditelj edino mesto, kjer lahko izvedejo tekmovanja. Zato se je skoraj vsako nedeljo na njegovih pobočjih zbralo preko 100 smučarjev, da bi se preizkusili, kdo je boljši.

Sindikalno tekmovanje v veleslalomu je bilo še posebej dobro obiskano, saj se ga je udeležilo 140 tekmovalcev, od tega 23 žensk, v dveh starostnih kategorijah, medtem ko so moški nastopili v štirih starostnih kategorijah.

Rezultati:

Ženske nad 30 let:

1. Stana Podobnik (Alpina)	39,17
2. Anica Čar (Alpina)	40,26
3. Marica Albreht (osnovna šola)	45,74

Ženske do 30 let:

1. Anuška Kavčič (Alpina)	35,54
2. Helena Kavčič (Alpina)	35,97
3. Simona Loštrek (Poliks)	36,32

Moški – veterani:

1. Alojz Burnik (Alpina)	34,58
2. Ernest Kokelj (Mizarstvo)	34,72
3. Darij Erznožnik (osnovna šola)	36,52

Člani od 35 do 45 let:

1. Rado Podobnik (Alpina)	39,41
2. Branko Albreht (Etiketa)	41,15
3. Nadko Trček (Poliks)	42,21

Člani od 25 – 35 let:

1. Marjan Oblak (Poliks)	37,74

2. Franci Pečelin (Alpina)	37,88
3. Izidor Čelik (Etiketa)	39,27

3. Bojan Žakelj (Alpina)	39,37

Ekipno je zmagala Alpina z 88 točkami, pred Poliksom 76, Etiketo 73, Kladivarjem 62, Mizarskim podjetjem 44, Zdravstvenim domom 28, osnovno šolo 26 in KGZ Mercator-Sora s 7 točkami.

Norčič najboljši

Eno najlepših tekmovanj v letošnji sezoni je bilo prav gotovo slovensko prvenstvo za člane, ki je bilo v soboto, dne 27. februarja na 70-m skakalnici v Novi vasi pri Žireh, pod pokroviteljstvom Etikete Žiri.

Razen reprezentantov, ki so tekmovali v Oslu, so nastopili vsi najboljši slovenski skakalci, v konkurenci jih je nastopilo kar 32. Domači smučarski skakalni klub se je s svojimi klubskimi delavci zares izkazal. Na lepo okrašeno skakalnico je sijalo sonce, ki je omogočalo nemoteno izpelja-

vo tekmovanja. Za pristrčno vzdušje so poskrbeli gledalci, ki so s številno udeležbo dokazali, da podpirajo razvoj smučarskega skakalnega športa v Žireh, hkrati pa, da znajo ceniti napore klubskih delavcev, da bi nekoč videli svojega rojaka na velikih mednarodnih tekmovanjih. Moram reči, da smo na dobri poti, saj je 6. mesto našega Dušana Kavčiča na tem tekmovanju nazoren prikaz dela v Žireh. Organizatorji so se izkazali v takšni meri, da ni bojazni za morebitno organizacijo mednarodnega tekmovanja v našem kraju.

REZULTATI:

1. Bogdan NORČIČ
2. Tomaž DOLAR
3. Miro BIZJAK
4. Brane BENEDIK
5. Marjan URBANČIČ
6. Dušan KAVČIČ
17. Igor ERZEN

Triglav Kranj
Jesenice-Zirovnica
Triglav Kranj
V. P. Kranj
Logatec
SSK Žiri
SSK Žiri

Janez POLJANSEK

Daniel Vehar na sindikalnem prvenstvu alpine v Goropekah

NAŠI DRUGI

18. februarja je bilo na Bukovici v Selški dolini občinsko sindikalno prvenstvo v smučarskih tekih, ki so se ga udeležili tudi člani našega kolektiva. Na dobro pripravljenih progah, ki pa so bile zaradi mokrega snega počasne in težke, so se naši tekmovalci dobro odrezali. Dosegli smo dve prvi in dve tretji mesti v petih kategorijah, kar je bilo največ med vsemi udeleženci. Kljub temu pa vse to ni zadostovalo za ekipno zmago, ki jo je dosegla ekipa Alplesia iz Železnikov, mi pa smo zaostali le za 7 sekund.

Uvrstitve naših tekmovalcev:

Ženske do 30 let (16 tekmovalk)

Ivica Kosmač – 3. mesto

Moški nad 45 let (9 tekmovalcev)

Metod Erznožnik – 1. mesto

Pavel Žakelj – 3. mesto

Vinko Kunc – 8. mesto

Viki Žakelj – 9. mesto

Moški od 30 – 45 let (40 tekmovalcev)

Lojze Oblak – 1. mesto

Srečko Kavčič – 19. mesto

Vinko Eniko – 21. mesto

Moški do 30 let (34 tekmovalcev)

Stane Stanonik – 4. mesto

Srečko Erznožnik – 9. mesto

Silvo Kos – 12. mesto

Peter Mlinar – 17. mesto

Srečko ERZNOŽNIK

Edini veteran – član stare garde smučarjev skakalcev – Franc Giacomelli, je dokazal na republiškem prvenstvu v Žireh, da je pomembno tudi lepo leteti (foto: Marjan Pišljar)

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

24 ur Pinzolo

V sredini januarja sem prejel povabilo Janeza Pavčiča, naj sodelujem v štiričlanski jugoslovanski ekipi, ki bo tekmovala v štafetnem smučarskem teku 24 ur Pinzolo.

V ekipo smo bili povabljeni stari znanci iz tekaških smučin. Z Jesenic Jože Uršej, iz Žirovnice Marjan Baloh, iz Ljubljane Pavle Jamnik (prvak JLA - 1953) in jaz.

Na tekmovalje smo odšli nekako negotovi, kako nam bo vse skupaj uspelo, ker česa podobnega še nihče ni doživel. Treba je vedeti, da tekmovalje samo traja nepretirgoma 24 ur. Od doma, to je iz Kranja, smo se odpeljali v petek, 5. februarja dopoldne. V Pinzolo, ki je oddaljena od Madone di Campiglio vsega 13 km, smo prispeli ob 20. uri. V turistični pisarni, kjer je delovala služba za sprejem ekip, so nas nadvse prijazno sprejeli. Za posamezne nacionalne ekipe so pripravili prenočišča v hotelih. Hitro smo se namestili v rezervirane sobe in odšli na sprejem ekip v športno dvorano.

Pred občinstvom se je zvrstilo preko 300 ekip iz 14 držav, med katerimi so bili tudi Švedi, Finci in Norvežani. Naslednji dan popoldne smo si ogledali tekmovalno progo. Priprave na štart, ki je bil določen za 14. uro so bile kratke. Hitro smo se dogovorili, kako se bomo menjavali med tekom, to se pravi taktiko, da smo vse lahko usklajevali s počitkom in prehrano in seveda dogovorili, kdo bo prvi začel. Za štart sem bil določen jaz. Priznam, da se me je polotila trema, kot že dolgo ne.

Moram reči, da nam je naša dogovorjena taktika zelo dobro uspela, saj smo v 24 urah pretekli kar 415 kilometrov, medtem ko je zmagovalna ekipa pretekla od 460 - 470 km. Še bolj pomembno kot to pa je, da smo le za 13 % zaostali za zmagovalno ekipo, kar je realnejši pokazatelj. Tako smo v trenerkah Alpine, po sicer skromnih pripravah med 1200 tekmovalci, ki so tekmovali ekipno, in 100 tekmovalci, ki so nastopili posamezno, osvojili zelo dobro 16. mesto. Naj povem še to, da je bila proga dolga 5 km. Torej smo tekli kroge. Bučno spremljanje gledalcev, tovarištvo med tekom, vzdušje, vse je bilo res enkratno in nepozabno.

Lojze Oblak

Izziv prihodnosti

Če spremljate oddaje Radia Žiri, ste nedvomno v eni izmed nedeljskih oddaj v preteklem mesecu slišali tudi nekaj o tako imenovani kabelski televiziji.

Mnogi sprašujejo, kaj je sploh to?

Gre za to, da po naselju napeljemo zemeljske kable od centralne televizijske antene, pri čemer pridobimo naslednje:

- slika je kvalitetna, saj je signal tako dober, kot pride na centralno krajevno anteno
- hišnih anten torej v bodoče ne bi bilo treba več, kar je pravzaprav lep prihranek
- v 3 do 4 letih bi lahko spremljali še tri nemške in tri francoske programe, ki jih bi spremljali s francosko-nemškega satelita, ki bo krožil nad srednjo Evropo
- z razmeroma majhnimi sredstvi (kamero in nekaj opreme) bi bilo možno uvesti lokalno televizijo
- omrežje kabelske antene je možno graditi hkrati in v istem jarku kot telefonijo, kar gradnjo izredno poceni.

To so dobre strani. Slabe so predvsem cena te gradnje. Če ugotovljamo, da bi lahko telefonijo in kabel za TV polagali hkrati, je ta kabel, glede na raztegnjeno naselje izredno drag (približno 300.- dinarjev meter). Takega kabla bi v Žireh bilo potrebno blizu 30 kilometrov. Odcepni kabel je nekoliko cenejši (170 din meter); sprejemna postaja, ki jo lahko kupimo doma stane 220.000 din; širokopasovni ojačevalec s korektorjem 40 do 200 Mhz 24.000.- din; odcepnik za posamezno hišo 2.900 din in doza pri potrošniku 130.- din. Skupno bi torej kompletna investicija stala 12 do 15 milijonov dinarjev. Sredstev za ta namen, krajevna skupnost v tem srednjeročnem obdobju ni rezervirala, torej bi morali računati predvsem na lastna sredstva občanov, možno delno sofinanciranje delovnih organizacij in spet morebitne kredite izvajalcev, kajti tovrstni projekt je tudi zanje dobra reklama. Če bi sredstva dali le posamezni naročniki, oz. gledalci televizije, bi na vsak TV sprejemnik, torej posameznika ali gospodinjstvo, bilo treba prispevati 10.000.- din ali 1 star milijon. Verjetno lahko v obrokih.

To so podatki, ki so nam jih posredovali strokovnjaki; morda bi kazalo razmisliti, kaj je ceneje: vlagati in kopati danes ali kasneje, ko bo kraj že lepše urejen.

N. P.

Kopač četrti

Konec januarja 1982 je bilo v Žireh organizirano tradicionalno tekmovalje v smučarskih skokih za »POKAL ALPINE« na 35 m skakalnici v Novi vasi. Svoje sposobnosti so pokazali mlajši in starejši pionirji iz vseh slovenskih klubov.

Nastopilo je 54 tekmovalcev. Tekmovalje je bilo ekipno, najboljši trije tekmovalci iz vsake kategorije, so sestavljali ekipo, ki je tekmovala za Prehodni pokal Alpine.

Letos je bila najboljša ekipa ljubljanske ILIRIJE, ki je osvojila prehodni pokal. Organizator SSK Žiri, se je tako kot vedno izkazal in dokazal, da se je vredno potruditi tudi za meddruštvena tekmovalja. Dokaz je bilo zadovoljstvo fantov, ki so odhajali iz Žirov veseli in zadovoljni.

Domači skakalci se niso najbolje odrezali. Imeli pa so tudi nekaj smole, saj je Borut MUR obakrat skočil z najdaljšim skokom serije, pri prvem skoku padel ob doskoku.

REZULTATI:

Mlajši pionirji:

1. Joško ŠMID, Jesenice
2. Nenad MARJANOVIĆ, Jesenice
3. Andrej Kogovšek, Ilirija

Starejši pionirji:

1. Boris JUSTIN, Triglav
2. Marko BALOH, Jesenice
3. Boštjan DEMŠAR, Tržič
4. Robi KOPAC, SSK Žiri

Janez POLJANŠEK

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Prepoznane osebe s fotografij, objavljene v prejšnji številki

To so tečajniki knjigovodskega tečaja, ki je bil pri Lipetu v Žireh v prvem nadstropju. Fotografski posnetek je bil narejen pred Brezničanom v Žireh.

Knjigovodski tečaj

V prvi vrsti z leve proti desni:

Franc Bačnar-Boštjanov, Stara vas 16, nova št. 19; Marija Blažič-Hribernik-Zupanova, Dobračeva 9, nova št. 43; Alenka Zakelj-Sver-Prapoška, Nova vas 6, nova št. 30; Julka Kopač-Tratnik-Pavlinova, Nova vas 3, nova št. 33; učitelj Železnikar; Frančiška Oblak-Rupert-Krekova, Nova vas 20, nova št. 47; Ivana Kavčič-Poljanšek-Katrna, Žiri 44, nova št. 96; Marija Oblak-Zajec-Deklna, Dobračeva 29, nova št. 29; Leopoldina Istenič-Vršec-Kebrova, Dobračeva 57, nova št. 33;

V drugi vrsti

Tone Grošelj-Lustik, Žiri 57, nova št. 100; Tone Žakelj-Balčkov, Stara vas 36, nova št. 56; Vinko Demšar-Bahač, Stara vas 11, nova št. 39; Alojz Demšar-Česnov (poštar), Stara vas 27, nova št. 32; Filip Gantar-Lipetov, Nova vas 15, nova št. 57; Luka Jesenko-Jesenkov, Nova vas 46, nova št. 20; Anton Bačnar-Boštjanov, Nova vas 72, nova št. 11; Luka Govekar-Slehernik, Nova vas 10, nova št. 62; Ivan Šubic-Vic, Nova vas 21, nova št. 9;

V zadnji vrsti:

Franc Bačnar-Boštjanov-starejši, Stara vas 16, nova št. 19; Franc Kristan, Ivan Zakelj-Fricov, Dobračeva 69, nova št. 5; Martin Kopač z Brda, Dobračeva 52, nova št. 53; Ivan Bačnar-Boštjanov, Dobračeva 71, nova št. 7; Jakob Bogataj-Minin(Nežkin), Stara vas 43, nova št. 47; Ivan Zajc-Zajc, Dobračeva 53, nova št. 6; Matevž Pečelin-Pečelin, Žiri 69, nova št. 88; Matija Zajc-Matič, Dobračeva 43, nova št. 93.

Fotografija sokolov, slikana s severne strani sokolskega doma. Poznane so ugotavljali Marija Zajec, Rupert Gantar, Julka Kunc, Zorka Štajer, Stojan Pertovt in hčerka Karla Črnjača. Hvala lepa!

Spredej ležita:

1. Franc Peternelj-Kovačec s Studenca, Žiri 17, nova št. 65; 2. Janez Reven, Stara vas 49, nova št. 100.

V drugi vrsti sede:

1. (?); 2. (?) – Enikov, Jarčja dolina (padel na fronti); 3. Jakob Poljanšek-Modrjanovcov, Selo 8, nova št. 32; 4. Alojz Vidmar, Fužine 6, čevljar pri Fricu; 5. Janez Oblak-Krekov, Nova vas 20, nova št. 47 (ali Franc).

V tretji vrsti od leve proti desni stoje:

1. (?); 2. (?) Slabe iz Oselice; 3. Janez Poljanšek-Modrjanovcov iz Sela 24, nova št. 31; 4. (?); 5. Janez Demšar-Jekopicov, Nova vas?; 6. Franc Oblak-Krekov, Nova vas 20, nova št. 47 (ali Janez); Vinko Demšar-Bahač, Stara vas 11, nova št. 39; 8. (?); 9. Jože Vončina-lepi Jožk (od Kristine Česnove), Stara vas ?; 10. Jaka Demšar-Česnov, Stara vas 21, nova št. 13; 11. Leander Mlinar-Jernejčkov, Žiri 82, nova št. 83; 12. Lovro Grošelj-Kovačev s Sela 13, nova št. 34; 13. Peter Močnik, Stara vas 77, nova št. 127.

Zadaj stoje:

1. Vinko Demšar-Jakatov, Stara vas 38, nova št. 46; 2. Avgust Demšar-Jakatov, Stara vas 38, nova št. 46; 3. (?) Karel Črnjač – učitelj v osnovni šoli; 4. Ivan Zajc, mlajši; (?) 5. Pepe Poljanšek-Modrjanovcov, Selo?.

NE POZABIMO

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Stara vas 23, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi: TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. – Ureja ga uredniški odbor: Anica Govekar, Rado Kavčič, Anton Eniko, Srečko Erznožnik, Ivan Reven, Mišo Čeplak, Anuška Kavčič – tehnični urednik, Nejko Podobnik glavni in odgovorni urednik. – Izhaja mesečno, naklada 2000 izvodov. Fotografije: Brigita Grošelj. Tisk TK Gorenjski tisk, Kranj

Natančno si oglejte tole fotografijo. Pravijo da je stara točno 80 let. Ali mogoče koga poznate? Sporočite na Delo-življenje. Pa še to: kje je bila fotografija narejena in kaj predstavlja